

BELGISCHE KAMER VAN  
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

---

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS  
DE BELGIQUE

---

# Handelingen

# Annales

INTEGRAAL VERSLAG  
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL  
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

VAN

DU

**22-03-2000**

**22-03-2000**

## Inhoud

## Woensdag 22 maart 2000

## COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN - COM 157

Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de samenstelling van de federale adviesraden" (nr. 1180)

5

*sprekers* : **Greta D'Hondt, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van mevrouw Pierrette Cahay-André aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de beroepsherinschakeling van niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden" (nr. 1199)

7

*sprekers* : **Pierrette Cahay-André, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van de heer Paul Timmermans aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de socio-professionele inschakeling van kandidaat-asielzoekers" (nr. 1214)

8

*sprekers* : **Paul Timmermans, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

## Sommaire

## Mercredi 22 mars 2000

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES  
COM 157

Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la composition des organes fédéraux d'avis" (n° 1180)

5

*orateurs* : **Greta D'Hondt, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de Mme Pierrette Cahay-André à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la réinsertion professionnelle de demandeurs d'emploi non indemnisés" (n° 1199)

7

*orateurs* : **Pierrette Cahay-André, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de M. Paul Timmermans à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'insertion socio-professionnelle des candidats réfugiés politiques" (n° 1214)

8

*orateurs* : **Paul Timmermans, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

|              |   |                                                                                                        |
|--------------|---|--------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| AGALEV-ECOLO | : | Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales                    |
| CVP          | : | Christelijke Volkspartij                                                                               |
| FN           | : | Front National                                                                                         |
| PRL FDF MCC  | : | Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement |
| PS           | : | Parti socialiste                                                                                       |
| PSC          | : | Parti social chrétien                                                                                  |
| SP           | : | Socialistische Partij                                                                                  |
| VLAAMS BLOK  | : | Vlaams Blok                                                                                            |
| VLD          | : | Vlaamse Liberalen en Democraten                                                                        |
| VU&ID        | : | Volksunie&ID21                                                                                         |

## Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +  
het nummer en het volgnummer  
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden  
HA : Handelingen (Integraal Verslag)  
BV : Beknopt Verslag  
PLEN : Plenumvergadering  
COM : Commissievergadering

## Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e  
législature, suivi du n° et du n° consécutif  
QRVA : Questions et Réponses écrites  
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)  
CRA : Compte Rendu Analytique  
PLEN : Séance plénière  
COM : Réunion de commission

## Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :  
Natieplein 2  
1008 Brussel  
Tel. : 02/549 81 60  
Fax : 02/549 82 74  
www.deKamer.be  
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

## Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :  
Place de la Nation 2  
1008 Bruxelles  
Tél. : 02/549 81 60  
Fax : 02/549 82 74  
www.laChambre.be  
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de aanbiedingen van werklozen op het werkloosheidsbureau na hun thuiscontrole" (nr. 1238)

10

*sprekers* : **Joos Wauters, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Question orale de M. Joos Wauters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la convocation des chômeurs au bureau de chômage, consécutive à leur contrôle à domicile" (n° 1238)

10

*orateurs* : **Joos Wauters, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Samengevoegde interpellaties en mondelinge vragen :

- interpellatie van mevrouw Greta D'Hondt tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het tewerkstellingsbeleid en de startbanen" (nr. 302)

- interpellatie van de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de toepassing van het Rosetta-plan in Vlaanderen" (nr. 314)

- mondelinge vraag van de heer Guy D'haeseleer aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de startbanen" (nr. 1314)

- mondelinge vraag van de heer Filip Anthuenis aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het bepalen van de doelgroep van het Rosetta-plan in Vlaanderen" (nr. 1304)

11

*sprekers* : **Greta D'Hondt, Guy D'haeseleer, Filip Anthuenis, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, **Trees Pieters**

Interpellations et questions orales jointes :

- interpellation de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la politique de l'emploi et les emplois d'insertion professionnelle" (n° 302)

- interpellation de M. Guy D'haeseleer à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur l'application du plan Rosetta en Flandre" (n° 314)

- question orale de M. Guy D'haeseleer à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les premiers emplois" (n° 1314)

- question orale de M. Filip Anthuenis à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la définition du groupe cible du plan Rosetta en Flandre" (n° 1304)

11

*orateurs* : **Greta D'Hondt, Guy D'haeseleer, Filip Anthuenis, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi, **Trees Pieters**

Moties

17

Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de werkloosheidsuitkeringen voor samenwonende werklozen" (nr. 1270)

18

*sprekers* : **Greta D'Hondt, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Motions

17

Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les indemnités de chômage octroyées aux chômeurs cohabitants" (n° 1270)

18

*orateurs* : **Greta D'Hondt, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de neutrale functieclassificaties voor mannen en vrouwen" (nr. 1271)

19

*sprekers* : **Greta D'Hondt, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les classifications de fonctions indifférenciées entre hommes et femmes" (n° 1271)

19

*orateurs* : **Greta D'Hondt, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Guy D'haeseleer en mevrouw Trees Pieters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het strenger optreden van de arbeidsinspectie ten opzichte van werkgevers wegens mogelijke discriminatie bij aanwerving" (nrs. 1272 en 1286)

20

*sprekers* : **Guy D'haeseleer, Trees Pieters, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Questions orales jointes de M. Guy D'haeseleer et Mme Trees Pieters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'intervention renforcée de l'inspection du travail à l'égard d'employeurs du fait de discriminations potentielles à l'embauche" (n°s 1272 et 1286)

20

*orateurs* : **Guy D'haeseleer, Trees Pieters, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer Hans Bonte tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het onderscheid tussen het arbeiders- en bediendestatuut" (nr. 309)

- de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de harmonisering van het arbeiders- en bediendestatuut" (nr. 315)

Interpellations jointes de :

- M. Hans Bonte à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la distinction entre le statut d'ouvrier et le statut d'employé" (n° 309)

- M. Guy D'haeseleer à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'harmonisation des statuts d'ouvrier et d'employé" (n° 315)

- de heer Filip Anthuenis tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de gelijkschakeling tussen arbeiders en bedienden" (nr. 322)

22

*sprekers* : **Hans Bonte, Guy D'haeseleer, Filip Anthuenis, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, **Greta D'Hondt, Jean-Marc Delizée**

Moties

30

Mondelinge vraag van mevrouw Muriel Gerken aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de voorgestelde innovaties in de werkloosheidsreglementering ten gunste van artiesten" (nr. 1315)

31

*sprekers* : **Muriel Gerken, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Samengevoegde mondelinge vragen van de dames Trees Pieters en Kathleen van der Hooft aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de veiligheidscoördinatoren" (nrs. 1320 en 1353)

33

*sprekers* : **Trees Pieters, Kathleen van der Hooft, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van mevrouw Kathleen van der Hooft aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de controle op de naleving van de onderhoudsplicht door werklozen" (nr. 1337)

34

*sprekers* : **Kathleen van der Hooft, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, **Trees Pieters**

- M. Filip Anthuenis à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'harmonisation des statuts des ouvriers et des employés" (n° 322)

22

*orateurs* : **Hans Bonte, Guy D'haeseleer, Filip Anthuenis, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi, **Greta D'Hondt, Jean-Marc Delizée**

Motions

30

Question orale de Mme Muriel Gerken à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les innovations proposées dans la réglementation du chômage en faveur des artistes" (n° 1315)

31

*orateurs* : **Muriel Gerken, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Questions orales jointes de Mmes Trees Pieters et Kathleen van der Hooft à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les coordinateurs de sécurité" (n°s 1320 et 1353)

33

*orateurs* : **Trees Pieters, Kathleen van der Hooft, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de Mme Kathleen van der Hooft à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le contrôle du respect par les chômeurs de l'obligation alimentaire" (n° 1337)

34

*orateurs* : **Kathleen van der Hooft, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi, **Trees Pieters**

## COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

RÉUNION PUBLIQUE DU  
MERCREDI 22 MARS 2000

## COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

OPENBARE VERGADERING VAN  
WOENSDAG 22 MAART 2000

De vergadering wordt geopend om 14.40 uur door de heer **Joos Wauters**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.40 heures par M. **Joos Wauters**, président.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Je voudrais demander au parlement d'excuser mon retard de moins d'un quart d'heure, mais je viens du Conseil des ministres. Nous avons dû terminer nos travaux avant le sommet de Lisbonne où il sera beaucoup question de l'emploi et des affaires sociales.

De **voorzitter** : Mevrouw de minister, ik begrijp dat er heel belangrijke zaken worden besproken op de Ministerraad. Het parlement is evenwel het belangrijkste orgaan in ons land.

**Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de samenstelling van de federale adviesraden" (nr. 1180)**

**Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la composition des organes fédéraux d'avis" (n° 1180)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb u reeds een gelijkaardige vraag gesteld op 9 november van vorig jaar. Eind december 1999 verstreek immers de termijn waarop alle adviesorganen zich moesten schikken naar de wetgeving die voorzag in een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen.

In uw antwoord van 9 november was u ferm en formeel. U zei toen dat dit een bezorgdheid is die past in het gelijke kansenbeleid. U hebt zich toen geëngageerd om dit dossier op de voet te volgen zodat adviesorganen slechts bij wijze van uitzondering en enkel tijdelijk vrijgesteld kunnen worden van deze verplichting tot evenwichtige vertegenwoordiging.

Ik heb via een doorgaans goed ingelichte krant dan ook met enige verwondering moeten vernemen dat op een van de ministerraden van eind 1999 drie uitzonderingen werden aangenomen op deze verplichting tot evenwichtige vertegenwoordiging. Het gaat meer bepaald om twee lineaire uitzonderingen, 82 op 277 federale adviesorganen die een uitstel hebben gekregen van 1 jaar en een 7-tal categorieën - goed voor enkele tientallen organen - die definitief werden uitgesloten van toepassing van de wet. Dit is natuurlijk iets helemaal anders dan het toekennen van enkele uitzonderingen op de toepassing van de evenwichtige vertegenwoordiging. Bovendien gaat het hier ook helemaal niet om een uitstel voor een korte periode.

Mevrouw de minister, waarom werd uw zeer ferme houding van 9 november door de Ministerraad zo sterk afgezwakt ? Op basis van welke criteria heeft de Ministerraad beslist over deze uitzonderingen ?

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, collega, ik herinner u in het kort aan de inhoud van de wet van 20 juli 1999 ter bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in federale organen met adviserende bevoegdheid. In 1990 bepaalt de wetgever dat voor elk toe te kennen mandaat in een adviesorgaan de kandidatuur van een man en van een vrouw moet worden ingediend. In 1997 bepaalt hij dat de organen worden samengesteld uit maximum 66% personen van hetzelfde geslacht. De organen die deze samenstellingsregel niet naleven, brengen geen geldig advies meer uit na 1 december 1999. Nochtans bepaalt artikel 3 dat bij koninklijk besluit bepaalde organen kunnen worden uitgesloten uit het toepassingsgebied van de wet om redenen die te maken hebben met hun eigen aard of om functionele redenen. Dit zijn organen die leden omvatten die daarin zetelen omwille van hun functie. Artikel 2 paragraaf 2 bepaalt dat de Ministerraad afwijkingen kan toestaan op grond van een onderzoek van de afwijkingsverzoeken door de minister die belast is met het beleid van gelijke kansen.

Il faut alors pouvoir justifier, dans ce cas là, l'impossibilité de rencontrer la règle "66%" - deux tiers, un tiers.

Greta D'Hondt

Le 16 décembre 1999, le gouvernement a approuvé l'exécution de l'article 3 pour un certains nombres d'organes tels que les conseils de direction, les conseils scientifiques des établissements scientifiques, les comités de concertation syndicale ou la chambre de recours des fonctionnaires généraux. C'était prévu dans le cadre de l'article 3. Nous l'avons fait.

Le 23 décembre 1999, le conseil des ministres a admis d'accorder des dérogations, limitées dans le temps - j'y reviendrai - sur base de critères que j'ai proposés, à savoir :

1. La mise en évidence d'éléments clairement identifiés qui permettent de dire qu'il n'est pas possible de rencontrer la règle des deux tiers - un tiers. Il ne suffit pas en effet de simplement invoquer une absence générale de femmes dans certains secteurs de la société.

2. L'impossibilité de respecter l'équilibre dans des délais impartis pour des raisons administratives telles que des raisons statutaires ou l'importance du nombre d'institutions à consulter pour composer les organes.

Je vous signale que certains organes n'ont pas obtenu de dérogation car la motivation était trop vague. Des dossiers ont été à nouveau examinés au conseil des ministres du 3 mars passé. Les dérogations ne valent que pour un an. Ce que je veux, c'est donner la possibilité de se mettre en ordre car, auparavant, il n'avait pas été suffisamment accordé d'attention à l'évolution des conseils. Nous avons maintenant pris la décision d'examiner les organes tous les trimestres pour voir si oui ou non l'évolution se fait conformément à la loi.

Lors de l'adoption du projet d'arrêté royal relatif aux exclusions du champ de la loi, le conseil des ministres a noté que le sort des organes concernés serait réexaminé dans le cadre d'une réforme de la loi qu'il m'a chargée de présenter. Les organes d'avis jouent en effet un rôle important dans la vie politique belge; il n'est pas normal que les femmes y soient si fréquemment sous-représentées. Dès lors, pour étendre le champ d'application de la loi actuelle, des discussions ont actuellement lieu avec toutes les parties concernées pour arriver à l'objectif poursuivi.

Voilà, monsieur le président, chers collègues, ce que je voulais dire. Il y a vraiment un tableau de bord avec un suivi régulier de l'ensemble des avis afin que la loi, telle qu'elle a été décidée le 20 juillet 1990 et 1997, puisse véritablement trouver à s'appliquer au profit de la représentation des femmes.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mevrouw de minister, ik neem akte van uw antwoord. Ik wil vandaag niet discussiëren over die enkele speciale uitzonderingen die krachtens artikel 3 in de basiswetgeving zijn opgenomen.

Mevrouw de minister, welk is uw motivatie voor het verlenen van een jaar uitstel aan 82 van de 277 adviesorganen ? Welke motieven heeft de Ministerraad aanvaard om die afwijkingen toe te staan ? Ik herinner u aan uw antwoord op mijn vraag in deze commissie, genoteerd in de Parlementaire Handelingen van 9 november 1999. U antwoordde dat op dat ogenblik u geen vragen tot afwijking bekend waren. Dat betekent dat tussen 9 november 1999 en de beslissing van de Ministerraad van 23 december 1999 er minstens 80 vragen tot uitstel toekwamen. Dat is snel gereageerd van degenen die jaren gekregen hebben om zich in orde te maken met de aanwezigheid van vrouwen.

Mevrouw de minister, uiteraard was die vraag gemotiveerd. Het zou er nog aan gemankeerd hebben dat de Ministerraad 82 uitzonderingen zonder motivering zou hebben toegestaan. Welke elementen heeft de Ministerraad aanvaard als zijnde gegrond om dat jaar uitstel te geven ? Het is toch normaal dat voor een deel de uitzondering werd geweigerd, zoniet konden zij quasi allemaal een uitzondering krijgen.

In november hebben wij van de minister een overzichtslijst gekregen van de adviesorganen die op dat ogenblik nog niet in orde waren. Graag kregen wij ook nu de lijst van adviesorganen die op artikel 2 of 3 een uitzondering kregen. Graag kregen wij de lijst van die 82 adviesorganen die een uitstel van een jaar verkregen. Op die manier kunnen wij nagaan of zij zich aan de wetten aanpassen.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, je serai très brève car nous sommes effectivement dans le cadre d'une question orale. Au Sénat, Mme de Béthune m'a interrogée sous forme d'interpellation et mes explications ont donc été plus longues.

Certains conseils ont en effet été exclus sur base de l'article 3 parce qu'on y a relevé des impossibilités totales. Je donnerai un exemple au hasard : pour ce qui concerne le conseil des gouverneurs, en l'absence de gouverneur féminin, la règle 2/3 - 1/3 n'est pas respectée.

Pour les autres, j'ai constaté qu'auparavant, on n'avait jamais travaillé en suivant l'évolution de la situation. Avant cette législature, le Conseil des ministres n'a jamais eu la volonté d'examiner la situation pour permettre à tout le monde d'être en règle au 1er décembre.

Dès le début de cette législature, j'ai voulu prendre le dossier à bras le corps et, dès lors, avec mes collègues, nous avons décidé tous les trois mois d'exiger une évolution de la situation afin que, dans un délai d'un an, tout le monde se conforme à la règle des 2/3 - 1/3. Ce procédé sera sans doute plus efficace que ce qui s'est passé antérieurement.

De **voorzitter** : Mevrouw de minister, kunt u de commissieleden de lijst bezorgen van de adviesraden die niet in orde zijn en waar mevrouw D'Hondt om verzocht ? Tevens zullen wij het verslag van de Senaat raadplegen. Ik dring erop aan dat die lijst aan de commissieleden wordt overhandigd.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Question orale de Mme Pierrette Cahay-André à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la réinsertion professionnelle de demandeurs d'emploi non indemnisés" (n° 1199)**

**Mondelinge vraag van mevrouw Pierrette Cahay-André aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de beroepsherinschakeling van niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden" (nr. 1199)**

Mme **Pierrette Cahay-André** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, madame la ministre, je voudrais vous poser une question vraiment très importante. elle a trait à certaines personnes, hommes ou femmes d'ailleurs, qui, n'ayant pas droit aux allocations de chômage, sont exclues du marché du travail.

Beaucoup plus de femmes que d'hommes sont évidemment concernées par ce problème, ce pour deux raisons qui ne figurent pas dans la note qui vous a été remise mais que vous connaissez aussi bien que moi :

- parce qu'elles n'ont pas immédiatement entamé une carrière professionnelle, et qu'elles ont choisi, dans un premier temps, de rester à la maison;
- parce que leur conjoint était un travailleur indépendant (agriculteur, boulanger, etc.)

Après une séparation, par exemple, ces mêmes femmes se voient parfois obligées de travailler.

Madame la ministre, l'obligation d'être un chômeur indemnisé est-elle, aujourd'hui, encore de rigueur si l'on souhaite postuler à un emploi ? J'ai, en effet, pu constater que beaucoup d'employeurs exigent toujours, avant d'engager un candidat, que ce dernier soit chômeur. Il en va de même en matière de programmes organisés par les Régions. Je pense notamment aux programmes de résorption de chômage, ACS, "primes" etc.

Cette problématique touche également des personnes plus âgées qui, de ce fait, ne parviennent pas à se repositionner sur le marché du travail.

Pourriez-vous me donner quelques informations sur la situation actuelle en la matière ?

Si vous estimez que vous ne disposez pas, ici, du temps nécessaire pour répondre à cette question et que certaines mesures nécessitent des explications plus approfondies, vous pouvez me répondre par écrit.

J'en viens maintenant à ma dernière question.

A un certain moment, on a parlé de programmes réservés aux femmes "rentrantes", terme un peu barbare. Existents-ils toujours ?

Parmi toutes les personnes que j'ai rencontrées, un seul homme était "rentrant". Cela me conduit donc à penser, ce d'autant plus que l'on parle aujourd'hui d'égalité entre hommes et femmes, qu'un homme peut se trouver dans la situation d'une femme au foyer qui a notamment élevé ses enfants et qui se retrouve sans emploi, sans allocation de chômage et sans possibilité de se réinsérer et qui n'a pas non plus envie de demander le minimex. Ce qui lui importe, c'est de retrouver du travail.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, chère collègue, la politique des groupes cibles, menée depuis de nombreuses années, a pour but d'aider les groupes les plus vulnérables sur le marché du travail en offrant, notamment, des incitants à l'embauche aux employeurs.

Le groupe des chômeurs complets indemnisés fait bien entendu partie de cette politique des groupes cibles.

Certains régimes favorisent l'occupation de chômeurs indemnisés de longue durée. C'est le cas du plan "avantages à l'embauche", "des emplois services" et du programme de transition professionnelle.

D'autres régimes favorisent l'occupation de chômeurs indemnisés, sans plus, sans qu'une durée de chômage soit requise. C'est le cas des plans +1, +2, +3.

Toutefois la politique des groupes cibles couvre plus que la seule catégorie des chômeurs complets indemnisés.

Un premier autre groupe cible important dans les mesures fédérales de promotion de l'emploi concerne les non indemnisés qui sont inscrits comme demandeurs d'emploi depuis au moins un an auprès d'un service régional de placement. C'est le cas du plan "avantages à l'embauche" tel qu'il est applicable dans les entreprises d'insertion et les sociétés à finalité sociale ainsi que des plans comme ceux que je viens de citer (les plans +1, +2, +3).

Un deuxième autre groupe cible important concerne les minimexés et ceux qui bénéficient de l'aide sociale financière à certaines conditions.

## Laurette Onkelinx

Parfois aucune période, pendant laquelle on a bénéficié du minimex ou de l'aide sociale financière, n'est exigée. C'est le cas pour le régime des agences locales pour l'emploi. Cependant, une période est parfois requise. C'est le cas des plans "avantages à l'embauche", "emplois services", PTP, etc.

Un troisième groupe cible important concerne les personnes que vous venez d'évoquer et qui souhaitent se réinsérer sur le marché du travail. Je veux parler des personnes "rentrantes".

On sait que, dans ce groupe, les femmes sont majoritaires. Elles et ils rencontrent souvent de gros problèmes pour se réinsérer sur le marché du travail.

L'intérêt pour les personnes rentrantes grandit. Elles font partie du groupe cible d'un certain nombre de mesures fédérales de soutien facilitant l'intégration professionnelle des groupes. Ainsi, les personnes qui souhaitent s'insérer ou se réinsérer sur le marché du travail entrent-elles, à certaines conditions, en ligne de compte pour remplacer des prépensionnés ou des travailleurs en interruption de carrière.

Dans le cadre du plan "avantages à l'embauche", les employeurs qui engagent des personnes rentrantes peuvent bénéficier d'une réduction temporaire des cotisations sociales patronales. Pour cette mesure de soutien, aucune distinction n'est évidemment faite entre hommes et femmes.

Dans un proche avenir, nous examinerons avec les partenaires sociaux - cela figurait dans le cadre de la concertation que nous avons eue avec eux - si, pour certaines autres mesures, les conditions d'accès ne constituent pas des pièges à l'emploi. Il est imaginable de permettre, petit à petit, aux personnes rentrantes de bénéficier le plus largement des plans d'emploi actuellement d'application dont je viens de parler.

Voilà ce que je peux vous dire dans un premier temps sur les groupes cibles. Si vous souhaitez des précisions complémentaires, je peux, comme l'a suggéré Mme Cahay, vous faire parvenir une documentation écrite.

Mme **Pierrette Cahay-André** (PRL FDF MCC) : Monsieur le ministre, je remercie Mme la ministre pour ses réponses. Ces mesures ouvrent des perspectives pour les personnes en difficulté. Je suis d'avis qu'il faut éviter les entraves de temps, d'exigences de chômage et autres car, lorsque les personnes retrouvent un travail, elles retrouvent une dignité et elles ne sont plus à charge des autres. C'est tout bénéfice pour elles ainsi que pour la société.

*L'incident est clos.*

*Het incident is gesloten.*

## Question orale de M. Paul Timmermans à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'insertion socio-professionnelle des candidats réfugiés politiques" (n° 1214)

### Mondelinge vraag van de heer Paul Timmermans aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de socio-professionele inschakeling van kandidaat-asielzoekers" (nr. 1214)

M. **Paul Timmermans** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, madame la ministre, le gouvernement a mis en place une campagne de régularisation qui a permis à de nombreux réfugiés de sortir de la clandestinité. Nous sommes nombreux ici à nous en réjouir.

Cependant, la réglementation en matière d'occupation de travailleurs étrangers a subi une importante reformulation par la loi du 30 avril 1999. En raison de l'application de cette loi, les Régions ne peuvent plus donner aujourd'hui l'autorisation d'occupation - formule juridique qui précède le permis de travail - aux candidats réfugiés. En conséquence, un certain nombre d'entreprises d'insertion ou de formation par le travail ou encore d'institutions de formation publiques comme le Forem ne peuvent plus accepter des candidats réfugiés.

Nous nous trouvons donc en plein paradoxe. D'une part, des candidats se présentent pour apprendre à travailler ou se former et d'autre part, des institutions sont prêtes à les accueillir, mais la loi fédérale ne leur permet pas de le faire car elles seraient en contravention avec la réglementation sur le lieu de travail. De plus, en cas d'accident, celui-ci ne serait pas couvert par les assurances.

Je ne crois pas qu'il y ait là intention de nuire à une catégorie de population mais qu'il s'agit d'un problème juridique à régler. J'aimerais donc savoir si cette mesure est appliquée différemment selon les régions. La Région wallonne a répondu très clairement à une interpellation d'un député régional qu'elle ne pouvait pas accueillir les candidats réfugiés dans les institutions que j'ai citées.

Est-il exact qu'un recours a été introduit - selon mes informations, par le MRAX - au Conseil d'Etat ? Dans l'affirmative, la décision a-t-elle été prise ?

Quelles sont les sanctions encourues par les organismes agréés qui accueilleraient ces candidats ? Y a-t-il des risques pour eux ?

Des mesures ont-elles déjà été prises pour remédier à cette situation ?

- *Président* : M. **Jean-Marc Delizée**

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, comme M. Timmermans le sait bien, la législation en matière de remise des permis de travail est une compétence fédérale, même si sa délivrance elle-même ressortit aux Régions.

**Laurette Onkelinx**

En ce qui concerne les candidats réfugiés politiques, le règlement actuel est basé sur une circulaire, complétée d'un courrier interprétatif réalisé en son temps par la ministre titulaire de la charge avant moi, Mme Smet. A partir du moment où le dossier du candidat réfugié politique a été déclaré recevable, une autorisation provisoire du travail peut être délivrée; aucune restriction n'est liée à la délivrance de cette autorisation de travail : il peut s'agir de n'importe quel employeur et de n'importe quel travail.

A propos de l'application concrète de la législation par les différentes Régions, une concertation régulière a lieu au sein d'un groupe de travail où sont représentées les autorités fédérales et les Régions.

Puisque, pendant les premiers mois après l'entrée en vigueur de la nouvelle législation d'avril et de juin 1999, la Région wallonne estimait ne plus pouvoir délivrer des autorisations provisoires de travail aux candidats réfugiés politiques, ce problème a été traité lors d'une concertation le 15 octobre 1999. Il a été convenu de continuer provisoirement à appliquer le règlement existant, c'est-à-dire la circulaire de 1994, en attendant un règlement qui consisterait à prévoir la remise des permis dans l'arrêté royal au lieu de le prévoir dans la circulaire. Cette reprise du règlement dans l'arrêté royal a cependant des conséquences budgétaires dont l'ampleur est actuellement à l'examen.

Un recours en annulation auprès du Conseil d'Etat contre l'arrêté royal du 9 juin 1999, portant exécution de la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation des travailleurs étrangers, a été introduit le 26 août 1999 par l'asbl MRAX (Mouvement contre le racisme, l'antisémitisme et la xénophobie); pour le moment, la procédure reste pendante. Nous devons patienter.

En ce qui concerne les sanctions d'application envers les employeurs qui utilisent des travailleurs étrangers sans autorisation d'emploi, il existe des sanctions pénales, d'une part, et des amendes administratives, d'autre part. En ce qui concerne les sanctions pénales, outre l'emprisonnement qui peut atteindre un an, il s'agit d'une amende de 170 000 BEF à 600 000 BEF ou de 600 000 BEF à 3 000 000 BEF selon les circonstances de l'infraction. En ce qui concerne les amendes administratives, il s'agit respectivement d'une amende de 15 000 BEF à 100 000 BEF ou de 150 000 BEF à 500 000 BEF.

Les sanctions sont donc élevées; elles sont appliquées pour un travail attribué à un travailleur étranger qui ne réside pas légalement en Belgique. Si le titre de résidence est en ordre mais que l'employé travaille sans permis de travail, des peines plus légères sont d'application.

Je voudrais attirer votre attention sur le fait qu'une révision de la législation actuelle en matière de travailleurs d'origine étrangère s'impose manifestement pour arriver à un ensemble plus cohérent qu'actuellement et qui pourrait tenir compte des décisions récentes en matière de régularisation du séjour. L'examen des adaptations est actuellement réalisé par un groupe de travail constitué à la suite de la décision du Conseil des ministres ad hoc.

**M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) :** Madame la ministre, je vous remercie pour votre souci de procéder rapidement aux adaptations de la législation nécessaires.

Puis-je néanmoins comprendre qu'en attendant, les entreprises d'insertion et le service public de la formation professionnelle pourraient ne pas être considérés comme des employeurs dans le cadre de l'autorisation d'occupation et procéder dès lors à l'inscription des candidats réfugiés politiques à partir du moment où leur dossier est considéré comme recevable ? Peut-être pouvez-vous m'éclairer à ce sujet ?

**Mme Laurette Onkelinx, ministre :** Si vous me parlez de personnes qui, pour le moment, font l'objet de la procédure de régularisation, outre les candidats réfugiés en général et les personnes qui vivent des problèmes quant à leur permis de travail, la décision a été prise par un arrêté royal qui a été publié; à partir du moment où elles seront régularisées, il n'y aura plus aucun problème.

**M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) :** Bien sûr.

**Mme Laurette Onkelinx, ministre :** Que faire en attendant la régularisation ? Il est d'autant plus urgent de prendre une décision que beaucoup de personnes - dont j'en ai rencontré quelques-unes hier - me disent qu'elles travaillaient au noir, mais qu'elles sont licenciées depuis leur inscription pour le processus de régularisation. Sans autre forme de procès qu'un remerciement.

Or, pendant la procédure de régularisation, ces personnes doivent vivre.

Face à cette situation, il ne faut pas fermer les yeux. J'ai proposé aux Régions une circulaire dans laquelle je donne l'autorisation provisoire de travailler. Les Régions devraient me remettre leur avis au début de la semaine prochaine. J'espère donc que pour la fin de la semaine prochaine ou le début de la semaine suivante, le problème sera définitivement réglé pour ces personnes qui sont en procédure de régularisation.

**M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) :** Pourrait-on imaginer une autorisation provisoire de se former, parallèlement à celle de travailler ?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Il s'agit là d'une compétence régionale.

*L'incident est clos.*

*Het incident is gesloten.*

**Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de aanbiedingen van werklozen op het werkloosheidsbureau na hun thuiscontrole" (nr. 1238)**

**Question orale de M. Joos Wauters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la convocation des chômeurs au bureau de chômage, consécutive à leur contrôle à domicile" (n° 1238)**

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, u weet dat wij heel tevreden waren over uw beslissing om de thuiscontrole van werklozen humaner te maken. Ook de vakbonden hebben u terecht bloemetjes toegeworpen. Nu worden werklozen echter door de RVA naar het werkloosheidsbureau geroepen. Wanneer zij zich daar niet aanmelden, gaat voor deze mensen onmiddellijk een schorsing van onbepaalde duur in. Die loopt minstens tot het ogenblik waarop zij zich alsnog aanmelden op het werkloosheidsbureau of tot wanneer zij een nieuwe vraag tot steun indienen. Het probleem daarbij is dat deze schorsing altijd effect heeft en onmiddellijk ingaat als de werkloze zich niet op het werkloosheidsbureau aanmeldt en de RVA deze beslissing neemt. De RVA heeft een periode van dertig dagen om de beslissing mee te delen. Het gebeurt geregeld dat werklozen die zich omwille van verschillende sociale omstandigheden niet hebben aangemeld op het werkloosheidsbureau, pas na twee, drie of vier weken weten dat zij geschorst zijn. Omgekeerd is het zo, dat de verantwoording van de werkloze voor zijn afwezigheid binnen de drie dagen moet gebeuren. Er is dus een aanzienlijk verschil tussen drie dagen en een maand. U ziet een aantal sociale problemen ontstaan door het verschil in termijn. Eigenlijk moeten deze termijnen op elkaar worden afgestemd, zodat de rechtszekerheid en de rechtsvraag van beide partijen duidelijk op elkaar zijn afgestemd. Aan welke maatregelen denkt u om deze sociale situatie recht te trekken ?

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Wauters, in de huidige vorm van de werkloosheidsreglementering verloopt de controleprocedure van de gezinstoestand van de werklozen als volgt. De betrokkene wordt opgeroepen door het werkloosheidsbureau voor een onderhoud. De oproeping gebeurt schriftelijk en moet ten minste tien dagen voor het onderhoud worden verstuurd. Zo de sociaal verzekerde zich niet aanmeldt op de hoorzitting, kan het werkloosheidsbureau aange-

tekend een nieuwe oproeping versturen, waarbij het de sociaal verzekerde signaleert dat zijn uitkeringen zullen worden opgeschort zo hij aan deze uitnodiging geen gevolg geeft. Het werkloosheidsbureau kan eveneens twee sociale controleurs sturen, die zich op de woonplaats van de werkloze aanmelden voor een bezoek waarmee deze heeft ingestemd. De bedoeling van het wetsontwerp dat ik terzake indien en dat werd goedgekeurd op de Ministerraad van 4 februari 2000 is een verduidelijking van de regels die van toepassing zijn op de oproeping voor het onderhoud. Ik voorzie inderdaad dat de bepaling van artikel 144 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de reglementering van de werkloosheid en die slaat op het verhoor, volledig van toepassing zou zijn binnen de nieuwe controleprocedure in verband met de gezinstoestand van de werkloze. Daaruit vloeit voort dat de sociaal verzekerde verplicht moet worden uitgenodigd vóór het nemen van de beslissing.

De hoorzitting moet plaatsvinden niet eerder dan 10 dagen na de overhandiging van de oproeping bij De Post, zodat de sociaal verzekerde er voldoende tijd van tevoren van op de hoogte is. Zo hij de dag van de oproeping verhinderd is, kan hij om uitstel van de hoorzitting tot een latere datum verzoeken. De sociaal verzekerde beschikt eveneens over de mogelijkheid zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat of een vakbondsafgevaardigde.

Deze procedure geeft hem eveneens de nodige tijd om kennis te nemen van de oproeping, om inlichtingen in te winnen en om in staat te zijn het voorwerp van de oproeping te begrijpen en om bij de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd te zijn. Het is slechts in de veronderstelling dat de sociaal verzekerde zich niet aanmeldt op de hoorzitting zonder geldige reden en dat hij geen uitstel vraagt van de hoorzitting dat de directeur van het werkloosheidsbureau zich zal kunnen uitspreken op grond van de elementen waarover hij beschikt.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mevrouw de minister, ik ken de procedure, maar volgens mij bestaat er toch een misverstand. Ik citeer u letterlijk een document van de RVA : "Met mijn brief van... werd u opgeroepen om op die datum aanwezig te zijn. U hebt geen gevolg gegeven aan deze oproeping. U hebt uw afwezigheid niet verantwoord. De reglementering voorziet dat de werkloze die geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping van het werkloosheidsbureau wordt uitgesloten van het genot van uitkeringen."

Iemand die op een bepaald moment werd opgeroepen, werd na drie dagen zonder enige verwittiging uitgesloten. U hebt het zelf over een nieuwe oproeping voor een controle bij de werkloze thuis. Het werkloosheidsbureau slaat deze laatste stap evenwel over en gaat onmiddellijk over tot uitsluiting. De RVA heeft een maand de tijd om de

**Joos Wauters**

betrokkene te verwittigen van zijn uitsluiting. De betrokken werkloze kreeg slechts drie dagen de tijd om de reden voor zijn afwezigheid mee te delen. Hier is helemaal geen sprake van een nieuwe oproeping. Ik heb de bewijzen in handen die aantonen dat werklozen worden uitgesloten zonder dat ze het zelf goed weten en zonder dat ze zich kunnen verantwoorden. Volgens mij moeten de diverse wetgevingen terzake beter op mekaar worden afgestemd.

U zegt dat er een nieuwe oproeping moet volgen. Dit is evenwel niet bepaald in de wetgeving zodat men gewoon kan overgaan tot een uitsluiting.

Een rondzendbrief over deze nieuwe oproeping kan volgens mij volstaan. Mevrouw de minister, ik zou graag hebben dat u dit probleem eens onderzoekt. U hebt mij een klassiek antwoord gegeven maar tegelijkertijd het probleem omzeild.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Il faut faire la différence entre ce qui s'applique actuellement et ce qui va s'appliquer. Il me semble que cela ne pose plus de problème puisqu'on a reçu toutes les garanties nécessaires. Mais on sait que chaque directeur de bureau peut appliquer la législation actuelle de manière différente. A tout moment, on peut demander au directeur de justifier l'envoi de la convocation. Si cet envoi a eu lieu par recommandé, aucun problème ne se pose. S'il y a eu sanction alors que le bureau ne peut pas justifier l'envoi d'une convocation, on peut dire, comme vous le prétendez, que nous avons affaire à une application non correcte de la législation en vigueur. En ce qui concerne le cas que vous avez cité, il faudrait donc, dans l'attente de la nouvelle législation, interpellier l'ONEM afin que le comité propose une directive qui fasse jurisprudence auprès des directeurs régionaux.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mevrouw de minister, ik zal deze zaak verder opvolgen.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

- Voorzitter : de heer **Joos Wauters**

### **Samengevoegde interpellaties en mondelinge vragen :**

- interpellatie van mevrouw **Greta D'Hondt** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het tewerkstellingsbeleid en de startbanen" (nr. 302)

- interpellatie van de heer **Guy D'haeseleer** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de toepassing van het Rosetta-plan in Vlaanderen" (nr. 314)

- mondelinge vraag van de heer **Guy D'haeseleer** aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de startbanen" (nr. 1314)

- mondelinge vraag van de heer **Filip Anthuenis** aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het bepalen van de doelgroep van het Rosetta-plan in Vlaanderen" (nr. 1304)

### **Interpellations et questions orales jointes :**

- interpellation de Mme **Greta D'Hondt** à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la politique de l'emploi et les emplois d'insertion professionnelle" (n° 302)

- interpellation de M. **Guy D'haeseleer** à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur l'application du plan Rosetta en Flandre" (n° 314)

- question orale de M. **Guy D'haeseleer** à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les premiers emplois" (n° 1314)

- question orale de M. **Filip Anthuenis** à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la définition du groupe cible du plan Rosetta en Flandre" (n° 1304)

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dit is een interpellatie. Ik heb begrepen uit het antwoord of het niet-antwoord dat ik zojuist gekregen heb, dat ik in de toekomst best interpellaties indien. Nochtans dacht ik dat een interpellatie alleen verschilde van een vraag door de duur van de spreektijd, mijnheer de voorzitter, en door het feit dat een interpellatie kan gevolgd worden door een motie en een vraag. Dit zou echter geen afbreuk mogen doen, noch aan de kwaliteit van de vraag of de interpellatie, noch aan het antwoord. Ik zal dus in de toekomst alleen nog interpellaties indienen.

De voorzitter : Mevrouw D'Hondt, de Conferentie van voorzitters zal ook oordelen over de manier waarop dit moet gebeuren.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Ik ben democratisch genoeg om me daar bij neer te leggen. Ik had geen kritiek, maar ik had vragen gesteld en had daar graag een correct antwoord op gekregen. Indien ik daarvoor een interpellatie moet indienen, dan zal ik dat in de toekomst doen.

**Greta D'Hondt**

Mevrouw de minister, wat de startbanen betreft, is het duidelijk dat onze fractie van bij de aanvang - van het Rosetta-plan tot de startbanen - erop gewezen heeft dat dit een triest verhaal dreigde te worden. Sindsdien is het tot mijn spijt een inriest verhaal geworden. Het eerste en tot nog toe enige wetsontwerp inzake tewerkstellingsbeleid dat we hier goedgekeurd hebben, en dat op 1 januari 2000 van kracht had moeten worden, werd juist voor de stemming door een meerderheidsamendement uitgesteld tot 1 april 2000, omdat het noodzakelijke wetgevende werk voor de startbanen niet klaar was.

Wat als het koninginnenstuk van het nieuwe tewerkstellingsbeleid werd aangekondigd, dreigt een veelkoppige draak te worden. Als dit het vernieuwde tewerkstellingsbeleid is, ben ik blij dat onder andere de CVP het tijdens de vorige legislatuur zou hebben tegengehouden. Dit is eerder een fierheid dan een schande.

Wij blijven erbij dat de startbanen er niet moesten komen. Een actualisering van de bestaande stagewetgeving, die zeker nuttig kon zijn, kon dezelfde doelstellingen bereiken. Zij had echter een zeker aantal voordelen. De wetgeving was namelijk gekend door de werkgevers en hun omgeving. Zij zou ons ontslagen hebben van het schrijven van een totaal nieuwe wetgeving, waar men blijkbaar niet in lukt. Zij zou dus sneller en efficiënter van toepassing kunnen worden.

Op de vooravond van 1 april 2000 is er niets zo duidelijk aan de startbanen als hun onduidelijkheid. Er zijn nog geen officiële uitvoeringsbesluiten, die absoluut noodzakelijk zijn om deze startbanen op 1 april 2000 te laten aanvangen. Werkgevers met goede bedoelingen - en zo zijn er veel in dit land - die gebruik zouden willen maken van deze startbanen om reeds op 1 april 2000 jongeren aan te werven, zouden nu de markt van werkzoekenden moeten verkennen.

Die kunnen dit in feite niet, want zij weten onvoldoende waar zij aan toe zullen zijn. Als wij goed ingelicht zijn, werden er inderdaad twee ontwerpbesluiten aan de Ministerraad voorgelegd op 25 februari. In de week van 20 februari werd ook advies gevraagd aan de NAR over een van deze twee uitvoeringsbesluiten. De NAR meende zich in een advies dat zij gisteren bij urgentie uitbrachten, ook te moeten uitspreken - en ze hebben nog gelijk ook - over het tweede ontwerp dat hen enkel ter kennisgeving meegedeeld werd. Dit ging zagezegd alleen over de openbare sector, maar er zaten heel wat besluiten in die ook op de privé-sector betrekking hadden. Een voorbeeld hiervan is een besluit over de seizoenarbeid, de voorwaarden om vrijstelling te verlenen aan ondernemingen in moeilijkheden en dergelijke. Wat moet er gebeuren wanneer een bepaalde doelgroep uitgeput is ?

Als onze informatie klopt, zou vandaag op de Ministerraad een definitieve beslissing moeten vallen omtrent deze uitvoeringsbesluiten. Een ding is voor ons duidelijk. Zelfs al zou de Ministerraad vandaag hebben beslist, dan nog is 1 april bijna niet meer haalbaar. Veel erger is, mevrouw de minister, dat u niet hebt willen luisteren, géén rekening hebt willen houden met de fundamentele bedenkingen, bezwaren die wij geuit en geargumenteed hebben, voorstellen tot verbetering die wij voorgesteld hebben naar aanleiding van de bespreking van het wetsontwerp Startbanen. Intussen is sinds het tot stand komen van de wet op 24 december 1999 en het van kracht worden, voorzien op 1 april 2000, gebleken dat wij gelijk hadden met de fundamentele bedenkingen en kritieken die wij uitten. Dat is spijtig voor de doelgroep.

Iedereen die geconfronteerd wordt met de wet van 24 december en met de uitvoeringsbesluiten zoals zij voor advies aan de NAR zijn overgezonden, vindt dat het concept van de startbanen evenals de uitvoeringsbesluiten haaks staan op de economische realiteit zeker in Vlaanderen.

Daarnaast is er het systeem van cascade. Drie groepen komen voor cascade in aanmerking. Ik denk in de eerste plaats aan de min 25-jarigen die minder dan 6 maanden schoolverlater zijn. Dat betekent dat zij nog nooit gewerkt hebben. Wij gaven daar, mevrouw de minister, van bij het begin zeer zware kritiek op, omdat de min 25-jarigen die een kleine werkervaring hadden zo werden uitgesloten. De tweede doelgroep bevat de 25-jarigen die toch al uitkeringsgerechtigd zijn. In de cascade mag men daarvan afwijken. De derde groep zijn de min 30-jarige UVW'ers.

Wij hebben u van bij het begin gezegd dat om uw startbanen in Vlaanderen een kans op succes te geven, de doelgroepen 1 tot en met 3 onmiddellijk zouden moeten worden aangesproken. Wat doet u nu in de ontwerpen van uitvoeringsbesluiten, tenzij dit vandaag door de Ministerraad in al zijn wijsheid zou zijn veranderd ? Eerst wordt er na 24 december - en dat is een zeer goede zaak - een samenwerkingsakkoord afgesloten met de gewesten en de gemeenschappen dat onder andere slaat op de startbanen en dat een aantal mogelijkheden toestaat om de eigenheid van ieder gewest of gemeenschap gestalte te geven. Hierop - en dat vind ik ook een zeer goede zaak - sluiten de sociale partners in VESOC een aantal overeenkomsten af om dit in Vlaanderen ook van toepassing te kunnen krijgen.

Mevrouw de minister, als u na het advies van de NAR de uitvoeringsbesluiten niet hebt gewijzigd, zijn ze in Vlaanderen onuitvoerbaar ! Op korte termijn zal dit eveneens het geval zijn in Brussel en Wallonië.

**Greta D'Hondt**

U bepaalt dat men mag overstappen naar de tweede groep op voorwaarde dat er in vergelijking met het vorig jaar slechts 20% overschiet van de eerste doelgroep. Dit is ronduit crazy ! U blijkt niet te weten welke doelgroepen wij wensen te bereiken.

Mevrouw de minister, u hebt gezegd dat de gegevens voor 1 april beschikbaar moeten zijn. U weet even goed als ik dat er geen cijfers beschikbaar zijn over jongeren die minder dan 6 maanden de school hebben verlaten. We beschikken wel over cijfers van de mensen die ingeschreven zijn als werkzoekende. Waar denkt u tegen 1 april die gegevens te halen ? Zonder deze gegevens is het onmogelijk een werkgever in te lichten of de betrokkene voor een startbaan in aanmerking komt. Ik herhaal dat de gegevens niet beschikbaar zijn !

Als de uitvoeringsbesluiten ongewijzigd van toepassing worden, is dit voor Vlaanderen geen tewerkstellingsstimulans. Integendeel, het is een schoolvoorbeeld van ongehoorde bureaucratie. Als de STC vaststelt dat een groep uitgeput is, moet de dienst dit eerst aan u melden. U beschikt over 8 dagen om te reageren. Van bureaucratie gesproken. Dit gaat lijnrecht in tegen de administratieve vereenvoudiging die deze regering hoog in het vaandel schrijft.

Mevrouw de minister, ik zeg heel eerlijk dat ik niet triomfeer omdat de Vlaamse meerderheidspartijen in het Vlaams Parlement overwegen een bevoegdheidsconflict in te roepen. De Vlaamse meerderheidspartijen willen duidelijk maken dat het samenwerkingsakkoord dat met al de gewesten en gemeenschappen werd afgesloten met voeten wordt getreden als de uitvoeringsbesluiten ongewijzigd zullen worden toegepast. Als de uitvoeringsbesluiten ongewijzigd worden toegepast, onzegt men de Vlaamse sociale partners de mogelijkheid te reageren op de specifieke noden van de arbeidsmarkt van het eigen gewest.

Mevrouw de minister, ik vermoed dat u de werkloosheidscijfers uit het hoofd kent. Uit de maandelijkse RVA-gegevens heb ik het aantal jonge werklozen in wachtlijn in Vlaanderen, Wallonië en Brussel en over het land gehaald, het aantal UVW-ers van -25 jaar en het aantal -25-jarigen die geen secundair onderwijs hebben voltooid. Ik hoop écht dat u de uitvoeringsbesluiten aan deze gegevens zult aanpassen.

Mevrouw de minister, weet u hoeveel jonge werkzoekenden van -25 jaar er zonder startbanen tussen januari 2000 en februari 2000 spontaan een job op de arbeidsmarkt hebben gevonden ? In Vlaanderen waren er dat 1454, in Wallonië 928 en in Brussel 493. Dit betekent dat over heel het land 2875 -25-jarigen dankzij de gunstige conjunctuur spontaan werk hebben gevonden. De startbanen zullen 4 miljard frank kosten ! Via de

startbanen zullen spontane aanwervingen dus zeer zwaar gesubsidieerd worden. Wij allen samen zullen deze startbanen dus duur betalen. Men kan zich de vraag stellen of de regering haar budget niet beter kan gebruiken.

Mevrouw de minister, ik ben bezorgd over uw startbanen. Ik ben nog meer bezorgd omdat ik niet alleen vrees dat de startbanen op 1 april niet zullen kunnen starten en het samenwerkingsakkoord op de helling wordt gezet maar vooral omdat het systeem van startbanen haaks staat op de economische realiteit, zeker in Vlaanderen en de afspraken binnen het VESOC aan banden legt.

Vandaar, mevrouw de minister, mijn uitdrukkelijke vraag en mijn zoete, gekoesterde hoop dat de wijsheid van de Ministerraad heeft geoordeeld dat de uitvoeringsbesluiten zoals ze voorliggen, zullen worden bijgestuurd, zodanig dat ze nauwer aansluiten bij het samenwerkingsakkoord, bij de economische realiteit en bij de adviezen die de sociale partners gisteren hebben gegeven. Het is zelden voorgekomen dat een officieel organisme zoals de VDAB, dat qua kredietwaardigheid een goede naam heeft, zich in een officiële publicatie zo kritisch en vragend opstelt ten opzichte van de uitvoeringsbesluiten in verband met deze startbanen.

Tenslotte, mevrouw de minister, wil ik het met u over de toepassing van deze startbanen in de openbare sector hebben. Wij hebben u gevraagd wat u daarmee ging doen. U antwoordde dat er daarover nog een besluit zou worden genomen. Dat besluit is er nu.

Mevrouw de minister, ook hier is realiteitszin en kennis van de werkelijke noden van de openbare sector zoek bij uw uitvoeringsbesluiten inzake startbanen. Er is plaats voor lagergeschoolde mensen in de openbare sector, bijvoorbeeld in milieu- en patrimoniumbeheer. U wil de startbanen toevoegen aan departementen en sociale parastatalen, die het nu al erg moeilijk hebben om hogergeschoolden aan te trekken terwijl een groot deel onder hen nu reeds beschikken over een interne reserve aan lagergeschoolden. Dit is niet correct. Er moest iets gebeuren in de openbare sector, maar geen lineaire toevoeging van lagergeschoolden aan de departementen en sociale parastatalen.

De **voorzitter** : Mevrouw D'Hondt, ik heb de kranten ook gelezen en ik heb proberen na te gaan of er een bevoegdheidsconflict zou worden ingeroepen. Dat lijkt niet het geval te zijn. Er is nergens een spoor van te vinden, tenzij via bepaalde collega's die ginder in de meerderheid zitten en hier in de oppositie. Zij weten niet goed welk spoor ze moeten volgen. Er is geen officieel spoor terug te vinden over de inroeping van een bevoegdheidsconflict, mevrouw D'Hondt. In die zin denk ik dat dit een debat zonder voorwerp is.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het startbanenplan heeft van bij de lancering terecht veel stof doen opwaaien.

Het oorspronkelijke voorstel van mevrouw Onkelinx kreeg zware kritiek van bijna alle sociale partners, niet in het minst van de andere coalitiepartners. Zij is toen door bijna iedereen teruggefloten, behalve door haarzelf. Pas toen premier Verhofstadt u verplichtte uw huiswerk over te doen, is de storm enigszins gaan liggen.

Het afkooksel van uw oorspronkelijk dirigistisch en centralistisch voorstel moet vooral een oplossing bieden aan de Waalse problemen inzake werkgelegenheid. Het Vlaams Blok heeft u steeds verweten dat u een Belgische oplossing heeft gezocht voor een hoofdzakelijk Waals probleem. Bovendien wordt het met hoofdzakelijk Vlaams geld gefinancierd.

Uw banenplan had en heeft geen enkel besef van de sociaal-economische situatie in Vlaanderen, waar de ouderenwerkloosheid een groter probleem is dan de jeugdwerkloosheid. Het banenplan zou en moest er komen en de minister wou hiervoor de pluimen op haar hoed steken. Daarom suste de minister haar Vlaamse partners enigszins met het zogenaamde cascade-systeem. Als er onvoldoende werklozen van minder dan 25 jaar zouden zijn, die sinds minder dan 6 maand de school hadden verlaten, zou u de doelgroep vergroten. De Koning zou dan wel bepalen hoe dat in de praktijk moest worden geregeld. Iedereen was hierover tevreden. Vlaams minister Landuyt was opgelucht. Hij zei dat hij had bekomen dat hij het plan in Vlaanderen mocht invoeren zoals hij zelf wenste. Daarom kwam men met de Vlaamse partners overeen om onmiddellijk op de ruimste doelgroep te mikken, namelijk alle werklozen onder de 30 jaar.

Dit was eigenlijk ook de enige mogelijkheid om het Waalse startbanenplan in Vlaanderen toe te passen om de eenvoudige reden dat er onvoldoende jonge werklozen zijn om de banen, die door het plan worden gecreëerd, in te vullen. In bepaalde regio's is er zelfs een tekort op de arbeidsmarkt voor bepaalde beroepen.

Als men in Vlaanderen niet onmiddellijk opteert voor de ruimste doelgroep zullen ook de bedrijven hiervan het slachtoffer worden. Zij zullen immers worden gesanctioneerd voor het niet bereiken van de doelstellingen en zware boetes moeten betalen. Mevrouw de minister, dit kan toch niet de bedoeling zijn, of misschien juist wel.

Er bestaat blijkbaar een probleem omtrent de interpretatie van het akkoord, meer bepaald over wie nu eindelijk beslist over het verruimen van de doelgroep. Volgens de berichten zou de toezegging aan de Vlaamse regering over de autonome invulling van het startbanenplan wor-

den ingetrokken. Bovendien blijft u doof voor de terechte kritiek vanuit Vlaanderen waardoor Vlaamse parlementsleden - dit wordt echter ontkend door onze voorzitter - een resolutie hebben ingediend om een belangenconflict in te roepen in dit dossier.

Mijnheer de voorzitter, ik ga er nog altijd vanuit dat ook in Vlaanderen de SP en Agalev in de meerderheid zitten.

**De voorzitter** : Om die reden weet ik ook waarover ik het heb.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : We zullen zien of dit niet zal veranderen binnenkort.

Mevrouw de minister, ik had graag een antwoord gekregen op de volgende vragen. Kunt u mij vertellen op welke concrete manier de verruiming van de doelgroep in de praktijk zal geschieden ? Op welke manier zullen tekorten worden vastgesteld ? Wat waren de oorspronkelijke afspraken met de Gewesten toen u in januari het uiteindelijke plan triomfantelijk voorstelde waardoor ook de Vlaamse partners konden worden overtuigd ? Werd er op deze afspraken teruggekomen ? Is het waar dat u de invulling zo veel mogelijk naar u toe wil trekken vanuit een centralistische reflex ? Wat is uw reactie op het feit dat er vanuit de meerderheid in het Vlaams Parlement alsnog wordt aangedrongen op een aanpassing van uw startbanenplan ?

Mijnheer de voorzitter, ik zou dan willen overgaan tot mijn tweede vraag over de startdatum van dit plan, meer bepaald 1 april. Mevrouw de minister, beschikt u reeds over de adviezen van de Nationale Arbeidsraad ? Wat staat er in die adviezen ? Deelt u de mening van de Nationale Arbeidsraad dat bepaalde voorstellen gewoonweg niet kunnen worden toegepast ? Wat gebeurt er als de datum van 1 april niet wordt gehaald ? Wat is de rechtspositie van de jonge stagiairs die momenteel aan de slag zijn in de bedrijven ?

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik zal trachten iets korter te zijn want de meeste dingen zijn eigenlijk al gezegd.

Mevrouw de minister, het is zeker niet mijn bedoeling hier een triestig verhaal te brengen.

Niet het Rosetaplan maar de daling van de werkloosheidscijfers is, mijn inziens, het koninginnenstuk van het tewerkstellingsbeleid. Dit neemt niet weg dat ik als volksvertegenwoordiger vragen mag stellen over het uitvoeringsbesluit van de minister.

Het Rosetaplan heeft als prioriteit de jonge afgestudeerde werkzoekenden, in de eerste plaats de minder dan 25-jarigen die sedert minder dan 6 maanden ofwel geen lessen meer volgen ofwel niet meer deelnemen aan een inschakelingscursus. Bij gebrek aan kandidaten be-

**Filip Anthuenis**

paalt de wet ter bevordering van de werkgelegenheid dat de Koning kan beslissen tot een uitbreiding van de doelgroep. Deze mogelijkheid is bijzonder belangrijk voor Vlaanderen omdat ze realistischer is. Vlaanderen is altijd voorstander geweest van een uitbreiding van de doelgroep. Van bij het begin heeft Vlaanderen gewaarschuwd voor een mogelijk tekort aan kandidaten voor het Rosetaplan. In tegenstelling tot Wallonië is het aandeel van de jongerenwerkloosheid in Vlaanderen veel kleiner. Bovendien is het totale werkloosheidscijfer in Vlaanderen, ongeveer 180 000 officieel niet-werkende werkzoekenden, veel lager dan in Wallonië. Nu reeds worden bepaalde regio's geconfronteerd met een schaarste van werkzoekenden op de arbeidsmarkt.

Na overleg hebben de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners beslist te mikken op de ruimste doelgroep, de werkzoekenden tot 30 jaar. Naar verluidt heerst er een meningsverschil tussen de Vlaamse en federale minister van Werkgelegenheid inzake de uitvoering van het plan. Dat er een probleem zou bestaan tussen het voltallig Vlaams Parlement en de Vlaamse regering blijkt niet correct te zijn. Het Vlaams Parlement heeft over deze problematiek een debat gevoerd.

Vlaanderen klaagt erover dat de federale minister in de uitvoeringsbesluiten van het Rosetaplan zou zijn teruggekomen op eerder gemaakte afspraken met de gewesten inzake de doelgroep. De Nationale Arbeidsraad heeft bemerkingen gemaakt over de uitvoerbaarheid van het plan.

Mevrouw de minister, ik verwacht van u een paar toelichtingen. Als het plan op 1 april van start moet gaan, moet er duidelijkheid heersen. Heeft de Ministerraad het besluit goedgekeurd? Hoe zal de uitvoering concreet gebeuren?

Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik begrijp niet waarom een project, dat jongeren de kans biedt een job te vinden, wordt afgedaan als een trieste bedoening. Zo'n project is nodig en het kan jongeren bemoedigen.

Mevrouw D'Hondt, ik moet u ontgoochelen. Ik ben geen communautair onruststookster. Als federaal minister van Werkgelegenheid streef ik ernaar dat het Rosetaplan niet alleen kan worden toegepast in al de gewesten maar ook dat het rekening houdt met de regionale verschillen op de arbeidsmarkt. Daarom heb ik beslist het regeerakkoord terzake ruimer te interpreteren en de doelgroep uit te breiden. Het Rosetaplan geldt niet alleen voor jongeren van minder dan 25 jaar die minder dan 6 maanden de school hebben verlaten, maar ook voor jongeren van minder dan 25 jaar. Als er een tekort is in deze twee doelgroepen geldt het plan voor jongeren van minder dan 30 jaar.

Ik wou dat het de subregionale tewerkstellingscomités waren die het tekort vaststelden.

Que restait-il à faire? Déterminer à partir de quel moment il y a pénurie. C'est la seule question qui reste à trancher. Pour le reste, en concertation avec toutes les régions de ce pays, nous avons bien travaillé et construit des arrêtés royaux applicables et appliqués dans chacune des régions.

Quand y a-t-il pénurie? Voilà la question. L'arrêté royal qui doit le déterminer ne doit pas être délibéré en Conseil des ministres, mais j'ai voulu qu'il soit discuté avec l'ensemble des membres du gouvernement. Ce matin encore, j'ai expliqué la situation, les différentes propositions que j'ai mises sur la table. J'ai aussi expliqué l'avis du Conseil national du Travail. Cet avis a montré la différence existant entre l'opinion des organisations représentatives des travailleurs - qui toutes sont d'accord avec la formule proposée - et les organisations représentatives des travailleurs - qui ne sont pas d'accord. L'avis indique donc l'absence de consensus entre eux.

J'ai expliqué cela à mes collègues; nous en avons discuté de manière constructive, avec la volonté de disposer de groupes cibles dans le cadre d'une cascade où l'on peut constater à un moment une pénurie et, d'autre part, ma volonté de tenir compte de la différence du marché de l'emploi dans chacune des régions de ce pays.

J'ai mis de nouvelles propositions sur la table, toujours dans cette volonté constructive de trouver une solution. Cet après-midi encore, sans que j'y sois personnellement, car je participe à cette commission par respect envers le parlement, une concertation aura lieu avec mes collègues des Régions pour essayer d'aboutir à un accord. Une proposition a été faite et, dès la fin de cette concertation, j'espère pouvoir transmettre l'arrêté au Conseil d'Etat.

Ces arrêtés seront donc normalement publiés à la date prévue. N'oublions pas que ce plan doit entrer en vigueur le 1er avril, mais qu'il a été prévu, dès le départ, de pouvoir passer directement de la première branche à la deuxième branche de la cascade sans constater la pénurie. Il a été dit que, vu le moment de l'application, en plein milieu de l'année, on permettrait que le plan soit accessible à tous les jeunes de moins de 25 ans, dans un premier temps.

Deuxièmement, vous savez aussi bien que moi qu'il a été prévu de permettre l'application de ce plan en douceur, c'est-à-dire qu'il sera tenu compte des obligations que les entreprises respectent concernant le stage des jeunes. Quand le contrat de stage des jeunes viendra à expiration, nous commencerons avec le nouveau système.

### Laurette Onkelinx

D'autre part, les représentants des employeurs sont bien entendu au courant de l'ensemble des dispositions depuis bien longtemps puisque les négociations avec eux durent depuis plusieurs semaines.

Monsieur le président, je veux donc officiellement répéter ma volonté que ce plan soit bien applicable partout. Peu m'importe les régions : ce sont les jeunes qui m'intéressent et je veux qu'ils trouvent de l'emploi.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mevrouw de minister, ik zal waarschijnlijk de allerlaatste zijn om te stellen dat een werkelijk tewerkstellingsbevorderend initiatief, van wie het ook uitgaat, triestig is. Ik heb alleen gezegd dat er van bij de aanvang belangrijke kritieken waren op eerst het Rosetta-plan en nadien de startbanen en dat de wijze waarop het wordt uitgevoerd intriestig is, niet de bereidheid om iets te doen aan de tewerkstelling van welke doelgroep dan ook. Het zou inderdaad meer begeisterevend kunnen zijn had men van bij de aanvang rekening gehouden met een aantal bedenkingen die wij maar niet alleen wij geformuleerd hebben en die u nu ook zult moeten overwegen en die waarschijnlijk ook deze namiddag opnieuw ter tafel zullen komen in het overleg met uw collega's van Gewesten en Gemeenschappen.

Mevrouw de minister, u ontgoochelt mij geenszins als u zegt geen communautaire onruststoker te zijn. Ik ben van nature geen stoker en zeker geen communautaire stoker, maar de waarheid heeft haar rechten. Men moet evenwel durven erkennen dat een land op diverse terreinen, zij het op het terrein van de werkgelegenheid of een ander terrein, verschillen kent. Dit onderkennen catalogeert niemand, u noch ik, tot communautaire onruststoker.

In de basiswetgeving was opgenomen dat er drie groepen zijn. Belangrijk in het gesprek dat hier wordt gevoerd is dat u beklemtoont dat de STC's het tekort mogen en moeten vaststellen. Als zij evenwel vaststellen - dit wordt bevestigd door de cijfers in de brochure van de VDAB - dat, om in Vlaanderen de startbanen en de verplichting te kunnen doorvoeren, men bijna automatisch naar de derde groep moet, waarvoor intern een aantal procedure-regels werden vastgelegd, waarom moet men dan eerst opnieuw in Brussel vragen of men naar de tweede of de derde groep mag overschakelen ? Inderdaad, u hebt ons gezegd dat van april tot juni de tweede groep mocht worden aangesproken omdat de tijd van de schoolverlaters voorbij is. De meest recente VDAB-cijfers tonen aan hoeveel mensen na zes maanden werk gevonden hebben en dus uit de statistieken van de werkzoekende schoolverlaters verdwenen zijn.

Mevrouw de minister, u zegt dat de te trancheren vraag is : wanneer is er een tekort en wanneer wordt dat tekort vastgesteld ? Bij de discussie van het wetsontwerp in

december was dat reeds de te trancheren vraag en ze blijft het nu ook nog. Laat dit trancheren gebeuren door degenen die er het dichtst bijstaan. Leg hen algemene regels op, maar laat het door hen trancheren.

Vandaag wordt bewezen dat onze bedenkingen van december en die van vandaag voor een groot gedeelte waarheid zijn. Het verheugt mij dan ook - het had kunnen worden vermeden - dat u aan de Ministerraad vanmorgen een aantal wijzigingen hebt voorgesteld en dat u opnieuw aan tafel wilt gaan zitten met uw collega's ministers van Tewerkstelling van de gemeenschappen en gewesten. Dit bewijst dat wij in december misschien niet op alle details, maar wel ten gronde, gelijk hadden met onze waarschuwing om die bureaucratie niet in te voeren. Maak er een begeisterevend project van voor iedereen. U had de nodige elementen voorhanden.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mevrouw de minister, ik stel vast dat er niet wordt tegemoetgekomen aan de gevraagde autonomie van de gewesten om zelf te bepalen en over te schakelen naar de ruimste doelgroep. Men houdt dus opnieuw geen rekening met de Vlaamse eisen terzake. Dit dossier is, politiek gezien, voor het Vlaams Blok het mooiste bewijs dat een werkgelegenheidsbeleid moet worden gevoerd vanuit de gewesten. Zij hebben een beter zicht op de bestaande sociaal-economische toestand en kunnen adequater inspelen op de arbeidsmarktevoluties. Dit banenplan is voor ons van bij de aanvang een Waals plan geweest. Het is ontoepasbaar in Vlaanderen. Vlaanderen moeten bovendien plooiën voor het dirigistisch optreden van de minister. De regering blokkeert door dergelijke onrealistische plannen de tewerkstellingspolitiek in Vlaanderen. Dit is geen banenplan, maar een Walenplan. De enige oplossing voor Vlaanderen is dan ook de onmiddellijke overheveling van alle bevoegdheden inzake tewerkstelling naar de gewesten om tot een samenhangend werkgelegenheidsbeleid te komen. Dit beleid kan dan flexibel inspelen op de noden van de arbeidsmarkt, zonder rekening te houden met de bemoeienissen van de PS. Daar gaat het uiteindelijk om. De PS in het algemeen, en u in het bijzonder, mevrouw de minister, willen niet alleen Vlaams geld gebruiken om Waalse problemen op te lossen, zoals dat ook in andere dossiers het geval is. U wilt ook een efficiënt werkgelegenheidsbeleid in Vlaanderen boycotten door het verplicht opleggen van een waardeloos plan. Uw plan is complete waanzin. Het is het zoveelste nummertje in uw spelletje "Vlamingen pesten". Het Vlaams Blok zal zich daar altijd hevig tegen verzetten. De datum van 1 april als oorspronkelijke startdatum is hier heel goed van toepassing. Het is een symbolische datum, want uw plan is eigenlijk één grote grap.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mevrouw de minister, in tegenstelling tot de vorige spreker ben ik geen communautaire onruststoker. Ik denk dat men ook van de

**Filip Anthuenis**

federale minister van tewerkstelling en arbeid niet kan verwachten dat zij een communautaire onruststoker is. Ik hoop niettegenstaande dat u effectief rekening zal houden met de terechte en realistische eisen vanuit Vlaanderen. Ten eerste, hoop ik dat er maximale inspraak zal zijn voor de betrokken niveaus. Ten tweede is het spijtig dat de sociale partners ook in dit dossier niet op dezelfde lijn zitten, wat een probleem meer is. Ten derde hoop ik dat de uitgewerkte regeling niet te ingewikkeld zal zijn in het kader van de administratieve vereenvoudiging.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil nog even een paar bedenkingen uiten. Wij hebben bij de bespreking van de sociale programmawet getracht duidelijk aan te tonen aan de hand van cijfers en vanuit ieders perspectief dat deze wet niet zou kunnen worden toegepast in het Vlaamse landsdeel. Deze cijfers gaan sinds november in dezelfde lijn verder. Wij constateren een daling van de jeugdwerkloosheid in Vlaanderen van jaar tot jaar - 17% van doelgroep tot doelgroep, - 16% en - 18%. In bepaalde regio's van Vlaanderen zit men met een werkloosheid van net geen 4%, mannen en vrouwen samen. Dit betekent dat wij op het niveau van de frictiewerkloosheid zitten. Uit wat wij vandaag horen, moeten wij concluderen dat er na 6 maanden debatteren toch een evolutie in de geesten merkbaar is naar versoepeling van het cascade-systeem. Toch willen wij onderstrepen dat ook wij vragende partij zijn om de koninklijke besluiten niet strenger op te stellen dan wat wij in de sociale programmawet goedgekeurd hebben. Bovendien hebben patronale organisaties u van bij de aanvang, van het Rosettaplan tot het startbanenplan, duidelijk gemaakt dat deze niet toepasbaar konden zijn in Vlaanderen. Na 6 maanden moet u concluderen dat het geheel niet werkbaar is. Wij verheugen ons over het feit dat de gesprekken van vanmorgen en de gesprekken die in de loop van de namiddag nog zullen volgen, de geesten in een goede richting zullen sturen.

Mevrouw de minister, ik concludeer dat u ook het boetesysteem zal versoepelen. Ik had begrepen dat, indien bepaalde werkgevers niet op uw plan konden ingaan, zij veroordeeld zouden worden tot een boete - men zegt mij dat dit per arbeider 3 000 Belgische frank per dag is - zonder dat er een verschoningsgrond kon worden ingeroepen. Uit uw uitleg mag ik nu aannemen dat er toch een versoepeling intreedt in het systeem van het beboeten van startbanen.

Tot slot wil ik mij aansluiten bij collega Anthuenis. Wij hebben bij de bespreking van de sociale programmawet ook al gezegd dat deze wet geen voorbeeld is van administratieve vereenvoudiging. De wet zal zeer belastend werken voor de bedrijven, niettegenstaande deze regering verklaard heeft dat zij binnen de twee jaar en binnen de vier jaar van 10% tot 25% administratieve vereenvoudiging zou creëren.

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, ik wil een ding preciseren. In de huidige situatie zijn er 20 000 jongeren in Vlaanderen die geen werk hebben, zonder rekening te houden met de bestaansminimumtrekkers.

Pour les sanctions dont vient de parler Mme Pieters, savez-vous que le système a été repris tel quel du plan national de l'emploi, adopté sous l'ancienne législature ? Cette proposition concernant des sanctions fut amenée par Mme Smet.

De **voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Koen Bultinck en Guy D'haeseleer en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van mevrouw Greta D'Hondt en de heer Guy D'haeseleer

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, vraagt de regering :

onmiddellijk de verdere uitvoering van het onrealistische startbanenplan te stoppen;

de nodige maatregelen te nemen teneinde de overheveling van alle bevoegdheden inzake werkgelegenheid naar de Gewesten mogelijk te maken, zodat een efficiënt beleid gevoerd kan worden, dat afgestemd is op de Vlaamse verzuchtingen in dit dossier."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Koen Bultinck et Guy D'haeseleer et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de Mme Greta D'Hondt et M. Guy D'haeseleer

et la réponse de la vice-première ministre et ministre de l'Emploi, invite le gouvernement à :

- mettre immédiatement un terme à l'exécution du plan "premier emploi";

- prendre les mesures qui s'imposent pour permettre le transfert aux régions de toutes les compétences en matière d'emploi, afin de permettre de mener une politique efficace, axée sur les aspirations flamandes dans ce dossier."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Jean-Marc Delizée, Hans Bonte en Joos Wauters en mevrouw Pierrette Cahay-André.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Jean-Marc Delizée, Hans Bonte et Joos Wauters et Mme Pierrette Cahay-André.

**voorzitter**

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

**Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de werkloosheidsuitkeringen voor samenwonende werklozen" (nr. 1270)**

**Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les indemnités de chômage octroyées aux chômeurs cohabitants" (n° 1270)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, via de media hebben wij vernomen dat u op de internationale dag van de vrouw en ook nog recent hebt aangekondigd maatregelen te zullen nemen om de werkloosheidsuitkeringen voor bepaalde categorieën substantieel te verhogen.

De intentie om de laagste werkloosheidsuitkering, met name het forfaitair bedrag dat aan een bepaalde categorie samenwonenden wordt toegekend, op het niveau van het bestaansminimum te brengen is ook tijdens de vorige legislatuur geformuleerd. Hierover werden reeds engagementen genomen. Wij zouden verheugd zijn als dit daadwerkelijk zou worden uitgevoerd.

In de media hebt u aangekondigd dat u ook de intentie hebt om de werkloosheidsuitkering van de samenwonenden in de tweede periode te verhogen. Naargelang de datum waarop er verklaringen in de media verschenen, heb ik verschillende percentages gehoord. Het laatste cijfer dat circuleerde was 45%.

In de vorige legislatuur werd de vergoeding voor de categorie samenwonenden ook verhoogd. Dit was een goede zaak, maar de beleidsintentie die u uitte doet mij vragen stellen, en niet in de eerste plaats de geciteerde percentages of bedragen. Het zou uw intentie zijn om geen verschil meer te maken in de uitkering naargelang de gezinssituatie. Tot nu toe werd de idee door de vorige regeringen ondersteund, en enkele weken geleden hoorden wij minister Vande Lanotte in alle duidelijkheid in deze commissie verklaren dat hij voorstander was van gezinsgemoduleerde uitkeringen. Mijn vraag is dubbel, mevrouw de minister. Wat is uw bedoeling in het kader van de aanpassing van de werkloosheidsbijdragen? Welke categorieën zullen daarvoor in aanmerking komen? Is het inderdaad zo, zoals in de media verscheen, dat u de intentie hebt om tijdens deze legislatuur - in zoverre u daarin gevolgd wordt door de voltallige regering - het verschil in hoogte van de werkloosheidsuitke-

ring weg te werken en ze voor gezinshoofden, alleensstaanden en samenwonenden op hetzelfde bedrag te brengen? Dit zal uiteraard in fases gebeuren, maar is dat uw politieke intentie? Dat is voor mij van groot belang.

- Voorzitter : de heer **Jean-Marc Delizée**

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, ik dank mevrouw D'hondt voor deze vraag. Zoals bepaald in het regeerakkoord, bevat het ontwerp van de actieve welvaartsstaat 2 luiken die samengaan. Het uitgangspunt van de regering is immers dat verhoogde werkgelegenheid en sociale bescherming hand in hand kunnen gaan en niet aan elkaar tegengesteld zijn.

Eenzijds, is er het luik verhoogde werkgelegenheid waarbij het de bedoeling is ervoor te zorgen dat iedereen een creatieve bijdrage kan leveren aan de samenleving, voornamelijk via betaalde arbeid. Ik kan in dit kader bijvoorbeeld verwijzen naar de beslissingen die genomen werden door de Ministerraad. Ik denk aan een verhoging van het netto-inkomen van alle laagbetaalde werknemers, waardoor arbeid lonender wordt.

Anderzijds, is er het ambitieuze lenteplan voor de activering van bestaansminimumgerechtigden. Ik werkte dit samen met mijn collega de heer Vande Lanotte uit. In dit lenteplan zijn zowel verhoogde werkgelegenheid als goede sociale bescherming terug te vinden. Zo worden bijvoorbeeld naast de maatregelen die de integratie in de arbeidsmarkt beogen, ook de wachtlijduitkeringen voor alleenwonende jongeren opgetrokken tot het niveau van het bestaansminimum voor alleenstaanden.

Een noodzaak aan een dergelijke goede sociale bescherming voor zij die niettegenstaande de inspanningen toch afhankelijk blijven van een uitkering, is echter niet beperkt tot de alleenwonenden. Een bijzondere aandacht dient eveneens besteed aan de werklozen die als samenwonende worden beschouwd.

Het gaat hierbij hoofdzakelijk om vrouwen. Ook voor hen geldt dat er naast de noodzakelijke inspanningen om hen een job te bezorgen, aan een verbetering van hun sociale bescherming moet worden gewerkt. Het huidige uitkeringsniveau voor deze groep, zeker met het eerste jaar werkloosheid, is bijzonder laag. Na 15 maanden werkloosheid vallen zij trouwens terug op een forfaitaire werkloosheidsuitkering die lager ligt dan het bestaansminimum voor samenwonenden. Ik heb dan ook voor deze groep van hoofdzakelijk vrouwelijke werklozen bij de regering een voorstel ingediend om hun sociale bescherming te verbeteren. Dit voorstel wordt momenteel binnen de regering onderzocht in het kader van de begrotingscontrole.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de neutrale functieclassificaties voor mannen en vrouwen" (nr. 1271)**

**Question orale de Mme Greta D'Hondt à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les classifications de fonctions indifférenciées entre hommes et femmes" (n° 1271)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, op 23 november 1999 heb ik u over deze materie reeds een vraag gesteld. Wij stellen vast dat de discriminatie in bezoldiging tussen mannen en vrouwen geen brute discriminatie is, maar een veeleer verdoken discriminatie, die zijn weg vindt via de stelsels van functieclassificatie, waardoor zij een verschillende beloning genereren.

Mevrouw de minister, u hebt geantwoord dat deze meer neutrale functieclassificatie een gemiste kans was in het kader van de wet op het Belgisch actieplan van 26 maart 1999. U verklaarde dan ook dat u, gezien die gemiste kans van maart, alles in het werk zou stellen om de sociale partners ertoe te bewegen een herziening van de functieclassificatiesystemen op te zetten. Door de noodzaak iets te doen aan de functieclassificatie zoudt u hen ertoe aanzetten door, zo antwoordde u mij op 23 november 1999, deze herziening te koppelen aan het recht op de vooropgestelde lastenvermindering.

U zou ook voorstellen doen in het kader van het nieuw Belgisch actieplan. In uw antwoord op een vorige vraag over deze materie hebt u de Internationale Dag van de Vrouw aangehaald en hebt u opgeroepen tot een gender-neutrale functieclassificatie.

Mevrouw de minister, ik stel vast dat er géén koppeling gebeurd is tussen herziening functieclassificatie en het recht op loonlastenverlaging. Graag vernam ik of dit onderwerp ter sprake is gekomen in de contacten tussen regering en sociale partners ? Wat is de houding van de sociale partners en welk gevolg zal hieraan verder worden gegeven ?

Mevrouw de minister, wat het nieuwe Belgische actieplan betreft, antwoordde u mij in november dat maart 1999 een gemiste kans was. Wat is er dan wel gepland in het kader van het nieuwe Belgische actieplan ? In de nota die wij gisteren naar aanleiding van de toelichting van de eerste minister over de Europese Top en de werkgelegenheid mochten ontvangen, kon ik niets concreet terugvinden over die functieclassificatie, wat gezien uw antwoorden ten aanzien van de vrouwen, toch ook uw bezorgdheid is. Wat werd er afgesproken met de sociale partners ? Zal er een koppeling aan de loonlastenverlaging volgen, zoals u in november hebt geantwoord ? Hoe en wat zullen wij mogen terugvinden in het Belgisch actieplan ? Welke zijn uw concrete plannen terzake ?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, chère collègue, vous serez certainement d'accord avec moi pour dire que la plus grande inégalité qui existe entre hommes et femmes se situe certainement sur le marché de l'emploi et que cela provient de plusieurs facteurs : une certaine promotion du temps partiel qui a été faite dans le passé et qui souvent est un frein aux promotions pour les femmes, et, deuxièmement, toute la problématique de la classification des fonctions qui est actuellement très défavorable aux femmes.

Dans le cadre de la concertation avec les partenaires sociaux, ce problème n'a pas été abordé car le gouvernement les avait interrogés dans quatre domaines bien précis. Le problème des classifications de fonctions n'était pas dans les quatre problèmes posés.

Mais j'ai pris l'initiative de demander l'avis du conseil national du travail, d'abord sur l'état de la situation suite aux engagements pris dans l'accord interprofessionnel 1999-2000 de réviser les classifications de fonctions là où les systèmes existants aboutissaient à des discriminations vis-à-vis des femmes. Deuxièmement, je les ai interrogés sur les mesures à prendre pour atteindre les objectifs visés. La procédure est actuellement en cours et j'attends l'avis des partenaires sociaux.

Par ailleurs, je suis convaincue qu'on doit prendre en compte la dimension de genre dans tous les piliers du plan d'action national pour l'emploi. J'ai voulu commencer à le faire en ce qui concerne les emplois jeunes, puisqu'il y aura là une évaluation de genre. Dans toutes les évaluations en général, il convient de prendre en compte cette dimension de genre et c'est dans ce cadre là que les classifications des fonctions seront examinées.

Le plan d'action national doit être introduit à la Commission européenne avant le premier mai prochain. Actuellement, les groupes de travail existent au niveau de mon département, au niveau de l'ensemble du gouvernement, avec les entités fédérées. J'espère dès lors, au moment où l'ensemble des discussions seront terminées, pouvoir vous annoncer d'heureuses décisions concernant ces classifications de fonctions.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, in tegenstelling met wat de minister mij in november heeft geantwoord, stel ik vast dat de functieclassificatie geen onderdeel uitmaakt van de onderhandelingen met de sociale partners. Men heeft de NAR wel om advies gevraagd. Ik vermoed dat men die adviezen binnen een redelijke termijn wenst te ontvangen.

De minister verklaart dat zij dit dossier op de voet zal volgen. Wij zullen de minister daar geregeld aan herinneren. Willen wij het verschil in loon tussen mannen en vrouwen fundamenteel aanpakken dan moet dit via een aanpassing van het functieclassificatiesysteem gebeuren. Gelet op de geschiedenis van de opbouw van onze

## Laurette Onkelinx

industriële tewerkstelling werd handenarbeid, fysieke arbeid steeds zwaarder vertaald in de functieclassificatie dan werk waarvoor vrouwen vaker in aanmerking kwamen. Ik denk hierbij aan repetitief werk waarvoor vooral precisie en stressbestendigheid van belang waren.

Ik hoop dat de NAR op heel korte termijn een advies zal uitbrengen. In het verleden is gebleken dat sectoren zoals de textiel- en breigoednijverheid er op termijn blijkbaar wel in slagen fouten in de functieclassificatie ten opzichte van de appreciatie van werk dat door vrouwen wordt geleverd, weg te werken. Als deze sector het kan, kunnen andere sectoren het volgens mij zeker.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Guy D'haeseleer en mevrouw Trees Pieters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het strenger optreden van de arbeidsinspectie ten opzichte van werkgevers wegens mogelijke discriminatie bij aanwerving" (nrs. 1272 en 1286)**

**Questions orales jointes de M. Guy D'haeseleer et Mme Trees Pieters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'intervention renforcée de l'inspection du travail à l'égard d'employeurs du fait de discriminations potentielles à l'embauche" (n<sup>os</sup> 1272 et 1286)**

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op een colloquium "Migrantenvrouwen, sleutels voor gelijkheid" van 7 maart jongstleden verkondigde de minister in haar slottoespraak dat zij de arbeidsinspectie opdracht zal geven proces-verbaal op te maken indien een werkgever discrimineert tijdens de aanwerving. Ik had hierover graag een aantal vragen gesteld.

Ten eerste, zal dit strenger optreden van de arbeidsinspectie zich enkel toespitsen op de aanwervingen van vreemdelingen of ook gericht zijn op andere categorieën werkzoekenden zoals gehandicapten, langdurig werklozen, laaggeschoolden en dergelijke meer ? Indien het beleid zich enkel toespitst op vreemdelingen en niet op de andere categorieën had ik graag de reden gekend voor deze selectieve maatregel. Wat is de aanleiding voor deze beslissing ? Hebt u harde bewijzen dat er door de werkgevers discriminerend wordt opgetreden ? Hebt u hierover cijfermateriaal ?

Ten tweede, hoe zal het strenger optreden van de inspectie op het terrein worden uitgevoerd ? Zal er een klachtenbank komen voor vermeende gediscrimineerden ? Zal men binnenkort arbeidsinspecteurs zich verkleden in een Turk of Marokkaan laten aanbieden bij een

werkgever om te zien of hij al dan niet discrimineert ? Zal men statistieken bijhouden over het aantal allochtone werknemers in een bedrijf ? Komt een dergelijke inspectie neer op de invoering van een positieve discriminatie van bepaalde werknemerscategorieën ? Brengt dit strenger beleid de contract- en aanwervingsvrijheid van de werkgevers niet in het gedrang ?

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, een zelfde vraag. Uit de media van 9 en 10 maart vernemen we dat u de arbeidsinspectie wil inzetten tegen werkgevers die migranten bij de aanwervingen zouden discrimineren. De Morgen betitelde dit gegeven op 9 maart als volgt : "Arbeidsinspectie jaagt op racistische werkgevers".

Mevrouw de minister, in eerste instantie wil ik weten wat de bedoeling van deze maatregel is ? Wij menen dat het beter zou zijn als de integratie van migranten in bedrijven zou gebeuren op basis van neutrale socio-economische motieven veeleer dan op basis van repressieve maatregelen.

Het lijkt erop dat u door de aankondiging van deze maatregel de werknemers van racisme wil beschuldigen. Dat is helemaal niet juist. Op Vlaams niveau immers hebben de sociale partners en de Vlaamse regering een protocol gesloten om de integratie van migranten in bedrijven te verbeteren. Dergelijke aanpak is veel positiever en lijkt constructiever dan de door u aangekondigde repressieve aanpak.

Wat voor een reflex is het trouwens dat een minister, telkens ze een probleem vanuit de bedrijfswereld wil oplossen, ze deze bedrijven een berg van gegevens laat invullen en op basis daarvan een actieplan wil opstellen. Een dergelijke visie getuigt volgens ons van weinig praktische kennis van het terrein waarop ondernemers dagelijks moeten werken en dat voor een regering die de administratieve vereenvoudiging als een topprioriteit in haar programma heeft opgenomen.

Mevrouw de minister, neemt u dezelfde maatregelen voor de aanwezigheid van migranten in overheidsbedrijven ? Uit een studie van professor Martens blijkt namelijk dat de overheidssector op het vlak van aanwerving van migranten sterk achterwege blijft.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, la population active devrait être à l'image de la société. Tous les groupes devraient pouvoir participer proportionnellement au marché de l'emploi. Il reste effectivement du pain sur la planche en cette matière. Il faut surtout penser à la sous-représentation des femmes mais aussi de certains groupes sociaux, les moins valides et les migrants.

**Laurette Onkelinx**

Il est démontré depuis longtemps que les migrants sont très rarement sélectionnés lors des procédures d'embauche. Ce ne sont pas seulement les chiffres du chômage qui le prouvent. Le VDAB, par exemple, a également montré dans différentes études qu'il est bien question de discrimination lors de l'embauche. Un récent rapport de l'Organisation internationale du travail l'a également prouvé.

Je pense comme vous que la lutte contre cette discrimination ne peut se limiter à une intervention répressive contre les abus. Dès lors, toutes les initiatives qui combattent cette discrimination doivent être soutenues. Ainsi, le protocole entre le gouvernement flamand et les partenaires sociaux flamands, qui envisage l'amélioration de l'intégration des migrants dans les entreprises en est un excellent exemple. Les initiatives au niveau sectoriel ou à celui des entreprises doivent également être encouragées.

Cette approche de sensibilisation et de prévention doit cependant être complétée par la lutte contre les abus constatés. Ceci peut se faire sur la base de la législation existante, entre autres par le biais de la loi du 30 juillet 1981, tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie.

J'ai d'ailleurs l'intention de le rappeler avant l'été aux membres de l'inspection du travail, par le biais d'une formation spécifique en rapport avec cette législation. Si dans l'exercice de leur mission, ils constatent des abus, ils peuvent rédiger un rapport et nous avons l'intention que ce document puisse être utilisé par le parquet pour une éventuelle procédure pénale contre le contrevenant.

Il n'entre absolument pas dans mes intentions d'imposer des critères contraignants en matière de politique de recrutement des entreprises.

Par le biais de la sensibilisation, de la lutte contre les abus constatés, par un élargissement des possibilités de preuve au profit des personnes qui se sentent discriminées, je souhaite provoquer une modification des attitudes des entreprises, en faveur de tous les groupes qui sont actuellement insuffisamment représentés dans la population active.

Je tiens enfin à préciser qu'il va de soi que cette réglementation est d'application à tous les employeurs, donc également au secteur public.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, de minister verwijst naar een verslag als reden van haar beslissing. Als u het mij toestaat zou ik het verslag graag eens willen inkijken.

De minister zegt dat de werknemerspopulatie in een bedrijf een perfecte weerspiegeling van de bevolkings-samenstelling moet zijn. Kan ik daaruit besluiten dat de minister ervoor zal zorgen dat er in elk bedrijf 15%

Vlaams Blokkers zullen worden tewerkgesteld of heb ik het mis ? Wat de praktische uitvoering van haar voorstel betreft, houdt de minister haar mistgordijn staande. Zij zegt niet hoe dit in de praktijk zal functioneren. Er is geen concreet antwoord over de wijze waarop de arbeidsinspecteurs zullen vaststellen dat er sprake is van discriminatie. Binnenkort zullen bij de aanwervingen niet de kennis, de ervaring, de structuur of het imago van het bedrijf een hoofdrol spelen. De werkgever zal moeten uitkijken dat hij ook allochtonen aanwerft, ongeacht of zij al dan niet geschikt zijn, om niet gestigmatiseerd te worden als racistisch of discriminerend.

Mevrouw de minister, met dit voorstel kleeft u een racistisch en discriminerend etiket op de werkgevers en dat is voor het Vlaams Blok onaanvaardbaar. Ik ben ervan overtuigd dat werkgevers steeds de beste krachten selecteren, ongeacht hun afkomst. Dit sluit aan bij de belangen en de onafhankelijkheid van het bedrijf. Dit moet ook zo blijven. Deze controles zijn dan ook totaal overbodig en zijn alleen het gevolg van de multiculturele obsessie van de minister, die haar wil andermaal wil doen gelden. Blijkbaar heeft pater Leman versterking gekregen van zuster Laurette. Het is duidelijk dat ook de contractvrijheid van de werkgevers hiermee in het gedrang komt. Het Vlaams Blok zal zich daartegen steeds blijven verzetten.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mevrouw de minister, ik onthoud uit uw uiteenzetting dat u niet repressief zult optreden, maar dat u constructief zult werken. U zult inspelen op het protocol op het Vlaamse niveau, wat een goede aanpak betekent. Toch heb ik vragen over de wijze waarop u de misbruiken zult vaststellen en welk meetinstrument u daarvoor zult gebruiken. Ik hoor dat u de overtredingen strafrechtelijk zult vervolgen. Maar ik onthoud voornamelijk dat u niet repressief zult optreden. Ik hoop dat wij dit in de concrete uitvoeringen zullen kunnen opvolgen om er desgevallend later te kunnen op terugkomen.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Samengevoegde interpellaties van :**

- de heer **Hans Bonte** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het onderscheid tussen het arbeiders- en bediendestatuut" (nr. 309)

- de heer **Guy D'haeseleer** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de harmonisering van het arbeiders- en bediendestatuut" (nr. 315)

Trees Pieters

- de heer Filip Anthuenis tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de gelijk-schakeling tussen arbeiders en bedienden" (nr. 322)

Interpellations jointes de :

- M. Hans Bonte à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la distinction entre le statut d'ouvrier et le statut d'employé" (n° 309)

- M. Guy D'haeseleer à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'harmonisation des statuts d'ouvrier et d'employé" (n° 315)

- M. Filip Anthuenis à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'harmonisation des statuts des ouvriers et des employés" (n° 322)

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wens deze vergadering niet nodeloos te rekken door een lange toelichting over de problematiek te geven. Ik heb dit kunnen doen naar aanleiding van een bespreking van twee voorstellen van de heer Delizée en mezelf inzake de opheffing van het onderscheid tussen arbeiders en bedienden. U zult zich herinneren dat we gediscussieerd hebben over het wetsvoorstel tot verdubbeling van de opzegtermijnen voor arbeiders en het wetsvoorstel tot afschaffing van de carensdag. Dit zijn twee concrete stappen naar meer gelijkheid tussen arbeiders en bedienden omdat op deze twee punten de discriminatie tussen arbeiders en bedienden nog zeer groot is.

Het regeerakkoord stelt terzake dat het een erfenis uit het industrieel verleden is. Dit is correct. Er moet, mijn inziens, echter bijzonder snel werk worden gemaakt van een grotere gelijkheid niet alleen tussen de twee statuten op de arbeidsmarkt, maar ook in onze samenleving in het algemeen.

De pers heeft aandacht besteed aan dit dossier. Met de inhoud van bepaalde artikels kan ik als parlementslid niet gelukkig zijn. Daarom heb ik als lid van de meerderheid een interpellatieverzoek ingediend. Een bepaalde Vlaamse krant schrijft dat de regering-Verhofstadt en de sociale partners overeengekomen zijn de twee wetsvoorstellen te begraven. Ik meen dat deze commissie duidelijke afspraken heeft gemaakt om het debat op basis van een verslag van de minister van Werkgelegenheid voort te zetten in oktober. Mocht de krant gelijk hebben, kan ik dat - ik gebruik een eufemisme - niet netjes vinden. Mevrouw de minister, ik verwacht van u verduidelijking.

Mijn tweede vraag heeft betrekking op de strategie die de federale regering in dit dossier zal volgen. Het regeerakkoord blijft terzake vaag en spreekt alleen over een grotere convergentie tussen de twee statuten. Welke strategie zal de regering toepassen ? Zal zij concrete

initiatieven uitwerken ? Welke timing stelt zij voorop ? Wenst de regering uiteindelijk een eenheidsstatuut vast te leggen ? Tegen wanneer ? Mevrouw de minister, ik dring aan op een concreet antwoord op deze vragen.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, België is inderdaad één van de laatste geïndustrialiseerde landen waar dit onderscheid tussen arbeiders en bedienden nog bestaat. Zowat iedereen is het erover eens dat dit verschil in statuut volledig uit de tijd is en dat werknemers op een gelijkwaardige manier moeten worden behandeld. Over het grote principe dat het onderscheid tussen arbeiders en bedienden voorbijgestreefd is bestaat er dus volgens mij een algemene consensus. In het verleden werden er via CAO's al inspanningen gedaan om die discriminatie weg te werken of te verkleinen in bepaalde sectoren. Dat waren goede initiatieven. Dit soort oplapwerk heeft echter wel het perverse effect dat er nieuwe discriminaties ontstaan tussen arbeiders onderling naargelang men in een bepaalde sector werkt. Dat is uiteraard geen gezonde toestand en het kan dan ook niet eeuwig blijven duren. De problemen beginnen echter als men zich gaat afvragen hoe de gelijkschakeling in de praktijk geconcretiseerd moet worden. De werkgevers zeggen dat de invoering van een eenheidsstatuut niet kan betekenen dat de duurste afspraken en de beste verworvenheden van de twee statuten worden gebundeld. Dit zou vele bedrijven in moeilijkheden brengen wegens de extra kosten die dit ongetwijfeld met zich brengt. Hierdoor zouden, enerzijds, de positieve effecten van de doorgevoerde lastenverlaging geneutraliseerd worden wat dan weer de concurrentiepositie van onze ondernemingen niet ten goede zou komen. Anderzijds zeggen bijvoorbeeld de bediendenbonden dat zij akkoord gaan om over te stappen naar een eenheidsstatuut, maar dat dit niet mag betekenen dat aan de verworvenheden van de bedienden wordt geraakt. Ook de arbeidersbonden zeggen dat zij gelijkgeschakeld moeten worden met de bedienden. Met andere woorden, er ontstaat een soort patstelling die nog in de hand wordt gewerkt door de wijze waarop de vakorganisaties gestructureerd zijn in ontelbare sectoren en paritaire comités. Men mag immers niet vergeten dat er meer dan tweehonderd verschillende sectoren en subsectoren zijn waarin de vakbonden via hun paritaire comités een machtspositie hebben uitgebouwd. Zij willen hun belangen hoe dan ook veilig stellen. Ook daar moet men de vraag durven stellen in hoeverre de vakbonden zelf tot een volledige gelijkschakeling willen komen, wetend dat dit een grote invloed zal hebben op hun organisatie en dus ook rechtstreeks op hun macht. Er zal dus ook moeten worden ingegrepen in de manier waarop de vakbonden gestructureerd zijn als men op een flexibele manier tot een consensus wil komen.

**Guy D'haeseleer**

Wat het Vlaams Blok betreft, is het duidelijk dat er op termijn een eenheidsstatuut moet komen. Dit moet echter gebeuren door overleg en in consensus met alle sociale partners. Om tot een overeenkomst te kunnen komen zal het meer dan nodig zijn dat de verschillende actoren op het terrein, vakbonden, paritaire comités en werkgevers, afstand nemen van hun egelstelling. Eén ding is zeker, een eenheidsstatuut zal er pas komen als beiden toegevingen doen. Er moet ook een inventaris komen met alle verschillen en de budgettaire impact van het harmoniseren van de statuten moet van tevoren berekend worden alsmede het aandeel dat elke partner in deze extra kost kan en wil dragen. Het Vlaams Blok is dan ook van oordeel dat statuutsverbeteringen moeten gelden voor alle arbeiders en bedienden. Het aantal maatregelen dat slechts voor bepaalde sectoren geldt moet uiterst beperkt blijven om geen nieuwe discriminaties te creëren tussen arbeiders of bedienden onderling.

Ook binnen de regering was men zich er blijkbaar van bewust dat aan dit probleem moest worden gewerkt. Ik verwijs naar de vermelding in het regeerakkoord dat stelt dat het wenselijk is dat bepaalde modaliteiten van het sociaal statuut die overgeërfd werden van de industriële maatschappij geleidelijk convergeren teneinde bestaande discriminaties weg te werken. Meer zegt het regeerakkoord hier niet over. Het is dan ook weinig duidelijk wat de strategie betreft.

Dat het regeerakkoord over dit onderwerp nogal wazig blijft is waarschijnlijk te wijten aan het feit dat zowel de SP als de VLD zich in dit dossier, zeker wat strategie betreft, niet direct op dezelfde golflengte bevinden. De VLD weet dat de werkgevers over de schouder meekijken en de socialistische staan onder druk van de vakbondsvleugel. Naar aanleiding van de oproep van de deskundigen is dat verschil van mening andermaal naar boven gekomen. Naar verluidt zou de regering Verhofstadt zich akkoord hebben verklaard om tegemoet te komen aan de eis van de sociale partners om geen eigen initiatieven in het parlement toe te laten.

In een recente reactie daarop zegt minister van Arbeid Onkelinx dat zij werk gaat maken van dit dossier om tegen het einde van de legislatuur de doelstelling, namelijk het eenheidsstatuut, te benaderen. Zij verwijst hier ook naar een aantal kleine stapjes die reeds werden gezet zoals de opzeggingstermijnen voor arbeiders die onlangs werden verlengd.

Mevrouw de minister, kunt u bevestigen of ontkennen dat er een akkoord is tussen de sociale partners en de regering om te doen alsof het regeerakkoord op dit vlak niet bestaat en dus geen initiatieven zou toelaten? Wat zult u concreet ondernemen om tegen het einde van de legislatuur uw doelstelling daadwerkelijk te bereiken? Waaruit bestaan de initiatieven die u in het vooruitzicht stelt? Bestaat hier een agenda voor? Wat is de concrete rol van de sociale partners hierin?

Aansluitend wil ik ook nog vernemen wat er gebeurt met de wetsvoorstellen die zoals reeds gezegd een aantal weken terug behandeld zijn? Gaan zij verder hun doorgang vinden of worden zij naar de Griekse kalender verwezen? Graag enige duidelijkheid hierover.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, broeder Guy, mevrouw de minister, wij hebben als VLD onze motivatie in het parlement nog niet toegelicht. Vermits het een heel belangrijk dossier is, zou ik toch van deze gelegenheid willen gebruik maken. Dat is ook de reden waarom mijn interpellatie iets langer zal duren, wat helemaal mijn gewoonte niet is.

Ik wil eerst iets zeggen over de tribune van een 100-tal geleerden die onlangs verschenen is in een bepaalde krant. Mevrouw de minister zal het misschien niet gelezen hebben omdat het in een Vlaamse krant stond. Het is natuurlijk een verdienste van die mensen om aan de politieke wereld een niet mis te verstaan signaal te geven. In alle eerlijkheid moet men toch durven toegeven dat die tribune vooral een statement is die enkel en alleen de naakte stelling poneert dat de wetgever het onderscheid tussen arbeiders en bedienden binnen de vijf jaar moet afschaffen en een algemeen statuut voor de werknemers moet uitwerken zonder discriminaties.

Naast de vraag of men van zo een indrukwekkende lijst geleerden niet een meer uitgewerkte tribune had mogen verwachten in plaats van een korte boodschap die vertrekt van een of andere homilie uit de oude doos van toenmalig CVP-voorzitter Lefèvre, rijzen bij deze stelling toch enkele vragen. Deze academici hebben er wijselijk niet bij gezegd hoe de harmonisatie moeten verlopen. Dat is natuurlijk gemakkelijk. De referentie naar Lefèvre is overigens ongelukkig gekozen, want het illustreert dat de brave man zijn stelling van ongeveer 40 jaar geleden niet heeft kunnen hard maken, ondanks het feit dat zijn partij decennialang de dominerende factor is geweest in de Belgische en regionale regeringen en in afgeleide orde in het sociaal overleg. Dit is nu niet meer zo, dus misschien zou het er nu wel eens van kunnen komen - dit is een grapje -.

In die politieke tribune wordt duidelijk gesteld dat men van de wetgever een initiatief verlangt. Uiteraard zijn wij daar als VLD mee akkoord. Welke rol ziet men dan precies weggelegd voor het sociaal overleg? Van een aantal mede-ondertekenaars kunnen we ons toch moeilijk voorstellen dat zij voor de sociale partners geen of slechts een figurantenrol weggelegd zien. In de eerste reacties op de tribune van de heer Blanpain en compagnie eisen de sociale organisaties al snel - en terecht - hun plaats in het debat op.

Het is niet juist de indruk te wekken dat de politieke wereld blind is gebleven voor de problematiek, zeker deze regering niet, integendeel. In het regeerakkoord

## Filip Anthuenis

wordt het duidelijk gezegd, ik citeer : "Zoals in de meeste Europese landen is het ook wenselijk bepaalde modaliteiten van het sociaal statuut, die overgeërfd werden van de industriële maatschappij, geleidelijk te laten convergeren teneinde bestaande discriminaties weg te werken".

Ondanks het feit dat er in een bepaalde pers nogal smalend werd gedaan over deze passage uit het regeerakkoord, biedt deze passage toch een politiek correcte en realistische inschatting waar wij ons als VLD zeker in kunnen terugvinden. Men vergeet er trouwens bij te schrijven dat het vorige regeerakkoord helemaal niets over deze aangelegenheid vermeldde en dat ondanks het feit dat er in juli 1993 - dus twee jaar voor de vorming van de voorlaatste regering - een uitspraak door het Arbitragehof was gedaan waarin het hof het onderscheid tussen arbeiders en bedienden weliswaar niet ongrondwettelijk heeft verklaard, maar er wel aan toevoegde dat het vandaag niet meer gerechtvaardigd zou zijn een dergelijk onderscheid in te voeren. Het Arbitragehof raadde overigens aan om de aangeklaagde ongelijkheid geleidelijk op te heffen en dat is precies wat deze regering en dit parlement doet en wil doen.

Ten gronde denk ik dat iedereen er ondertussen van overtuigd is dat het klassieke onderscheid tussen arbeiders en bedienden niet langer berust op objectieve criteria en niet meer beantwoordt aan de sociaal-economische en technologische realiteit. Wij zijn er hier in het parlement, denk ik, allemaal van overtuigd. Ik moet de andere mensen, waaronder de CVP, nog horen maar ik vermoed dat zij toch op dezelfde golfengete zitten.

Iedereen kan zich scharen achter de doelstelling om de statuten van arbeiders en bedienden te harmoniseren, maar ieder nuchter mens zal ook beseffen dat het om een complex dossier gaat in een complexe sociaal-economische realiteit dat louter via de weg van de geleidelijkheid, zoals ik reeds zei, kan worden aangepakt.

In het vuur de van retoriek mag men niet vergeten dat er vandaag reeds veel discriminaties of verschillen zijn weggewerkt. De carensdag voor werknemers is bijvoorbeeld vaak via sectorale akkoorden weggewerkt. Op een aantal vlakken heerst een totale gelijkheid. Ik geef het voorbeeld van de kinderbijslagen, de werkloosheidsuitkeringen en de ziekteverzekering.

Primordiaal in de gehele discussie is exact te weten waarover men spreekt. Dat impliceert dat het probleem in zijn correcte omvang in kaart moet worden gebracht. Welke zijn de essentiële verschillen, welke verschillen bestaan er in de praktijk nog en welke verschillen bestaan alleen op papier ? Welke scenario's zijn denkbaar om de statuten te harmoniseren, via welke timing, en met welke kostprijs ? Ons land beschikt over voldoende

onderzoeksinstellingen en raden - misschien zijn er wel iets te veel - die over de capaciteiten beschikken om dergelijke studie te realiseren. Ik begreep dat er, vanuit een bepaalde hoek in het parlement, een vraag is om een parlementaire subcommissie op te richten. Ik denk niet dat dit noodzakelijk is en dat wij over voldoende onderzoeksinstellingen beschikken die een inventaris kunnen maken van de problemen. Ik noem maar de instanties Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, de Hoge Raad voor Werkgelegenheid, de NAR enzovoort. Ik denk dat er voldoende knowhow is om die inventaris af te leveren.

Het mag duidelijk zijn dat een pleidooi voor een eenheidsstatuut niet zo vrijblijvend is als sommigen zichzelf en anderen proberen voor te houden. Ik geef een voorbeeld. De economische of technische werkloosheid impliceert een eenheidsstatuut. De afschaffing van deze werkloosheid - daar moeten we toch even over nadenken - betekent een financiële strop voor enkele sectoren zoals de textielsector, waardoor zelfs de overlevingskansen van die sector kunnen worden bedreigd. Welke zullen de gevolgen zijn voor de fondsen voor bestaanszekerheid ? Wat zal bijvoorbeeld het lot zijn van een systeem van vriesgeld in de bouwsector ? Dat zijn problemen waarover wij toch even moeten nadenken. Welke structurele gevolgen impliceert een eenheidsstatuut voor de vakorganisaties ? Vandaag is alleen het ACLVB, de liberale vakbond die van nature iets meer vooruitziend is dan de andere - grapje -, niet uitgebouwd op basis van het onderscheid tussen arbeiders en bedienden. Het ACV en ABVV hebben aparte beroepscentrales voor arbeiders en bedienden. In het verlengde van deze structuren werd tevens een apart institutioneel kader uitgewerkt, aparte werkrechtshraden, aparte paritaire comités, aparte CAO's, noem maar op. Welke gevolgen zullen zich voordoen bij de Rijksdienst voor het Jaarlijks Vakantiegeld ? Vandaag wordt het vakantiegeld voor bedienden uitbetaald door de werkgevers, terwijl dat van de arbeiders behartigd wordt door de Rijksdienst voor Jaarlijks Vakantiegeld. Gaan wij al die vakantiekassen afschaffen ?

Een pleidooi voor een eenheidsstatuut mag ook niet los worden gezien van het globale werkgelegenheidsbeleid. Impliceert een dergelijk pleidooi louter een gelijkschakeling naar boven toe, zodat alleen de duurste afspraken en regelingen van beide groepen worden samengenomen ? Wat de LBC betreft is het antwoord alleszins positief. Zij zeggen dat alleen een harmonisering naar boven toe bespreekbaar en rechtvaardig is. Is dergelijke beleids-optie te rijmen met andere inspanningen inzake loonkostenverlaging en flexibilisering van de arbeidsmarkt ? Dit lijkt ons moeilijk met een vestzakbroekzakbeleid waarbij men enerzijds de loonkosten verlaagd en anderzijds de kosten de hoogte injaagt via

### Filip Anthuenis

de invoering van een duurder statuut. Dit is een beleid waarbij men enerzijds de arbeidsmarkt flexibiliseert, zowel voor werknemer als werkgever, en anderzijds kiest voor een strakkere regeling inzake proefbedingen, opzegtermijnen enzovoort.

Het mag duidelijk zijn dat ook de VLD principieel positief staat tegenover het aanpakken van de problematiek van het arbeiders- en bediendestatuut op de wijze zoals in het regeerakkoord bepaald is. In dit verband kunnen wij het inzicht van de minister steunen om stap voor stap te werk te gaan en eerst zicht te krijgen op de budgettaire implicaties, teneinde het eenheidsstatuut voor werknemers tegen het einde van deze legislatuur te benaderen.

De VLD verklaart zich in deze loyaal ten aanzien van het regeerakkoord en hoopt van de andere partijen hetzelfde. Tevens kan deze problematiek worden opgenomen in een bredere discussie die een hefboom kan vormen voor de modernisering van ons arbeidsrecht en die rekening houdt met bepaalde ongelijkheden en verzuchtingen bij andere groepen op de arbeidsmarkt, zoals de kaders en de 700 000 zelfstandigen.

Wat verstaat de minister precies onder die geleidelijke convergentie teneinde de bestaande discriminaties weg te werken? Impliceert een harmonisatie volgens de minister louter het opteren voor de duurste afspraken en regelingen die in beide groepen voorkomen? Is de minister bereid op korte termijn een studie te laten uitvoeren waarin alle bestaande discriminaties tussen het arbeiders- en bediendestatuut worden beschreven en waarin een raming wordt gemaakt van de kostprijs van een geleidelijke harmonisatie van beide statuten? Welke precieze rol is volgens de minister weggelegd voor de sociale partners in de geleidelijke harmonisatie van de twee statuten? Impliceert een harmonisatie van beide statuten ook structurele aanpassingen van de werknemersorganisaties?

Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ingevolge het standpunt van de heer Blanpain en andere deskundigen op het nog bestaande onderscheid tussen het arbeiders- en het bediendestatuut heb ik de gelegenheid gehad te reageren via interpellaties en via de pers.

Het regeerakkoord belooft de bestaande discriminaties weg te werken, niet brutaalweg en onmiddellijk, maar geleidelijk om zo tot een maximale convergentie te komen. Het is duidelijk dat deze convergentie zal moeten gebeuren met zin voor verbetering van het statuut van de enen zonder ontmanteling van het statuut van de anderen. Ik heb eveneens gepreciseerd dat deze evolutie stap voor stap moest gebeuren en dat elk jaar een relevante vooruitgang moest worden gemaakt.

De eerste stap werd in februari 2000 gezet in een akkoord met de sociale partners. Het ging daarbij over de verlenging van de opzegtermijn voor arbeiders. Het zou dus opportuun zijn, mocht men in samenwerking met de sociale partners een nieuwe vooruitgang registreren tegen eind 2000 of begin 2001.

Voor het einde van de legislatuur zouden we zo een werkelijke convergentie kunnen vermelden. Er dient te worden opgemerkt dat de regering reeds heeft beslist de carensdag af te schaffen in de non-profitsector. Dit is een stap in de goede richting. Tot op heden werd nog niet beslist over nieuwe initiatieven. Wij finaliseren eerst de uitvoering van het akkoord van februari. Na evaluatie van het akkoord, dat de regering en de sociale gesprekspartners in juli 2000 zullen uitvoeren, zullen nieuwe stappen worden overwogen.

In dit verband overweeg ik niet een bijkomende studie te bestellen, gelet ook op het aantal reeds bestaande studies waaronder verschillende adviezen van de Nationale Arbeidsraad. Deze initiatieven zullen uiteraard slechts worden goedgekeurd en afgewerkt na raadpleging van en in samenwerking met de sociale gesprekspartners.

Ik sta erop te preciseren dat het nooit mijn bedoeling is geweest wie dan ook te doen geloven dat de kamercommissie voor de Sociale Zaken werd uitgenodigd de wetsvoorstellen betreffende de duur van de opzegtermijnen en de carensdag te begraven. Er werd voorgesteld ze in oktober eerstkomend opnieuw te onderzoeken, na de evaluatie van het akkoord van februari.

Ten slotte zal de gewenste convergentie geen doortastende wijzigingen met zich brengen binnen de werknemersorganisatie. Mocht een totale fusie van beide statuten plaatsvinden, dan staat het vast dat er zich structurele wijzigingen zouden voordoen vermits de werknemersorganisaties meer bepaald scharnieren rond afdelingen die eigen zijn aan de arbeiders en aan de bedienden.

De heer **Hans Bonte** (SP): Mevrouw de minister, ik dank u voor dit helder antwoord. Het stelt gerust te vernemen dat er inderdaad geen afspraak bestaat om wetgevende initiatieven in het parlement te begraven. Dit is goed nieuws voor alle parlementsleden in het algemeen en voor ons in het bijzonder.

Inderdaad verheug ik mij erover dat de regering initiatieven voorbereidt om het strakke onderscheid tussen arbeiders en bedienden weg te werken. Ik wil nog even verwijzen naar de argumentatie en een aantal waarschuwingen die ook door de heer Anthuenis werden aangehaald en die ik ook reeds grotendeels heb vermeld bij de bespreking van ons wetsvoorstel. Men mag zich niet vergissen in de complexiteit van dit dossier. Er bestaan

## Hans Bonte

geen simpele oplossingen om tot een goed eengemaakt statuut te komen : het zal een kwestie van geven en nemen zijn. Ook door de sectoren en de bedrijven wordt vooruitgang geboekt en dat brengt mij bij de discussie over de rol van het parlement en van de sociale gesprekspartners. Wie de geschiedenis van de sociale vooruitgang inzake sociale zekerheid en arbeidsvoorwaarden in dit land bekijkt, merkt daar een permanent proces. In sectoren en bedrijven wordt de sociale bescherming verbeterd via CAO's. Meestal zijn het de sterkere of rijkere sectoren die daarin verdere stappen zetten. Daarbij ontstaat telkens opnieuw een initiatief van regering of parlement, eenmaal men ver genoeg gevorderd is, om de lat voor iedereen gelijk te leggen. Zo worden de zwakkere sectoren voor een stuk opgetild naar het niveau van de sterkere sectoren. Het dossier van de eenmaking van het arbeiders- en bediendestatuut zou volledig passen in dergelijke strategie. Zo kan men langs het sociale overleg om vooruitgang boeken inzake gelijkschakeling van het arbeiders- en het bediendestatuut, een proces dat wij de voorbije decennia hebben gezien. Af en toe komt het echter de wetgever toe om de lat gelijk te leggen.

Het gaat hier over een globaal en bijzonder complex dossier en volgens mij is het dan ook belangrijk dat er maximaal overleg en concertatie gebeurt met de sociale partners. Ook zij hebben de voorbije jaren blij gegeven van voldoende aandacht hiervoor. Ik zie dan ook absoluut geen enkele reden om in deze commissie een subcommissie op te richten die de hele problematiek nog eens in kaart zou brengen, zeker niet als men ziet wat er reeds werd gedaan door de sociale partners. Ik herinner de collega's aan het feit dat in de NAR inventariserend werk werd geleverd op dit punt : er werden overzichten gemaakt, al moeten die vandaag misschien worden geactualiseerd. Het ontbreekt echter niet aan knowhow, kennis of doorzicht. Ik zie dan ook het nut van allerlei vertragsmanoeuvres of kermisniet in, zoals wij die de voorbije weken al konden vaststellen in de rand van de bespreking van ons wetsvoorstel. Achteraf konden wij vaststellen dat dit weinig zoden aan de dijk zette. Noodzakelijk is wel dat de regering een stap verder zet dan wat in het regeerakkoord wordt vermeld : zij moet effectief werk maken van een concertatie met de sociale gesprekspartners en nagaan waar de voornaamste verschillen zitten. Tevens moet zij een methode en een kalender vastleggen.

Op dat vlak hebben we er baat bij lessen te trekken uit wat in andere landen gebeurt. In de pers is er nogal aandacht besteed aan wat er in Duitsland is gebeurd. Daar heeft men in een periode van vijf jaar de voornaamste discriminaties weggewerkt. Ik denk dat we er alle belang bij hebben om ons misschien, qua methode, daaraan te spiegelen, om ook een kalender vast te leggen. De regering moet volgens mij, ten eerste, bijzon-

der snel contact opnemen met de sociale gesprekspartners om de inventaris van verschillen tussen arbeiders- en bediendestatuut in al zijn precieze vormen te actualiseren. Ten tweede, moet ze snel een methode en een kalender vastleggen om te bepalen tegen welke datum dit onderscheid zal worden weggewerkt.

Om dit voorstel kracht bij te zetten zal ik een motie van aanbeveling indienen. regering. Ik wil de regering oproepen om de consolidatie met de sociale partners bijzonder snel op te starten en ook het vastleggen van de methode en de werkwijze samen met de gesprekspartners te overleggen. In weerwil van mensen die het anders voorhebben, wil ik getuigen van het feit dat deze motie van aanbeveling gedragen wordt door de voltallige meerderheid in deze commissie. Ik vind dat het van kortzichtigheid getuigt om te beweren dat de VLD ten aanzien van de SP of ten aanzien van welke groep dan ook binnen de meerderheid daaromtrent verdeeld zou zijn. Ik denk dat deze nieuwe coalitie op het vlak van sociaal-economische verhoudingen verder kan moderniseren dan vroegere coalities.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik neem akte van het feit dat de minister bevestigt dat er geen akkoord is tussen regering en sociale partners om geen parlementaire initiatieven in dit dossier toe te laten. Wij dringen er nogmaals op aan om werk te maken van dit hele statuut, maar in overleg met de sociale partners en - belangrijk - na grondige analyse en inventaris van de verschillen alsmede na berekening van de extra kosten die dit met zich meebrengt. Wij gaan akkoord met de minister - dat mag ook wel eens - dat zij stap voor stap wil te werk gaan, maar we zouden er toch willen op aandringen om met een concrete agenda en concrete engagementen te werken, zodat er wel degelijk vooruitgang wordt geboekt in dit dossier, en dat dit dossier niet op de lange baan wordt geschoven door enkele initiatieven te nemen in de marge.

Ik wil er ook voor waarschuwen om niet te veel maatregelen te nemen die alleen voor bepaalde sectoren gelden. Zoals de minister heeft aangekondigd, zal de carensdag in de non-profitsector worden afgeschaft. Dit heeft uiteraard als consequentie dat dit opnieuw discriminaties tot stand brengt tussen arbeiders onderling. Wij pleiten ervoor dat, als er verbeteringen worden aangebracht aan de statuten, dat die gelden voor alle arbeiders en niet voor arbeiders in bepaalde sectoren.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, iedereen die een beetje begaan is met het sociale terrein en daar wat kennis van heeft, onderschrijft de basisstelling dat, wanneer er zich nog breuklijnen zouden voordoen in de groep van de werknemers, deze breuklijnen zeker niet meer tussen arbeiders en bedienden bestaat. Langzaamaan is deze artificieel geworden. Verschillende

**Greta D'Hondt**

collega's hebben er vandaag nog op gewezen dat op het niveau van de sectoren en de ondernemingen en ook op het interprofessionele niveau in de voorbije jaren niet geringe stappen van toenadering gezet zijn. Dit brengt mij dan ook tot de oproep die de honderd deskundigen gelanceerd hebben via de pers, met de vraag aan de wetgever om binnen de vijf jaar een einde te stellen aan het onderscheid in statuut tussen arbeiders en bedienden.

De oproep, zoals hij werd geformuleerd, vraagt minstens twee kritische randbedenkingen. Ten eerste, de oproep maakt te weinig gewag van de evolutie die zich onder tussen op het terrein voltrekt. Ten tweede, de oproep stopt met de oproep. Hij zegt niet waar de aanzetten zullen worden genomen om de aangeklaagde situatie te corrigeren.

In het regeerakkoord is over deze materie precies één volzin opgenomen. Het is de ambitie van elkeen die met deze materie is begaan, stappen voorwaarts te zetten. Die stappen voorwaarts moeten uiteraard veel meer inhouden dan het opmaken of het inventariseren van de nog bestaande reële verschillen op het terrein. Hieraan is waarschijnlijk niet meer zoveel behoefte, wel aan het actualiseren van de bestaande inventarissen.

Wij moeten hierin dus nog verdergaan. Ik begrijp niet waarom sommige collega's zulke artificiële tegenstelling schetsen. Het lijkt mij vanzelfsprekend dat de sociale partners, die evengoed als wij het artificiële van de scheidingslijn arbeiders-bedienden zien, er in de toekomst verder werk van moeten maken de bestaande verschillen weg te werken. Als de wetgever hiertoe wordt opgeroepen, is bij mijn weten de wetgever nog altijd het parlement, niet de regering.

Ik hecht enorm veel belang aan gedegen sociaal overleg. Gedegen parlementair werk hoeft evenwel niet diametraal te staan tegenover gedegen sociaal overleg. De twee hoeven niet mekaars rivalen te zijn, maar kunnen wel aanvullend zijn en naast mekaar sporen in het zoeken naar oplossingen, - ik deel de reactie van de heer Anthuenis terzake -, zeker omdat deze materie vrij complex is.

Mevrouw de minister, ik beaam dat wij om het even welk onderzoeksinstituut geen nieuwe opdracht hoeven te geven om nog maar eens de inventaris van de verschillen op te maken, ook al zouden vele prominente professoren zich daarvoor uitspreken. Het zal geen nieuwe voorstellen tot toenadering opleveren. Ik stel voor dat ook de wetgever - het parlement samen met de regering - zoveel als mogelijk samen met de sociale partners initiatief zou nemen om voorstellen te bestuderen, te ontwikkelen en in wetgevend werk om te zetten. Het is onze opvatting dat het parlement zich niet buitenspel moet zetten door dit volledig toe te vertrouwen aan de regering en de sociale partners.

Mijnheer Bonte, het is het ene of het andere. Ofwel wordt de keuze gemaakt om op dit terrein, statuut arbeiders bedienden, alle initiatief over te laten aan de regering al dan niet na overleg met de sociale partners, maar dan moet ook u en uw partij consequent zijn en past het indienen van wetsvoorstellen niet binnen het scenario dat u nu bepleit. Ofwel neemt het parlement ook zijn verantwoordelijkheid ten volle en dan volgens ons het best via een goed gestructureerd intensief en degelijk onderbouwd overleg binnen een subcommissie van de commissie voor sociale zaken.

Mevrouw de minister, wij hebben onze vragen reeds gericht aan de voorzitter van de Kamer. Dit was blijkbaar het foute adres, want wij hadden onze vraag in de commissie moeten aanbrengen. Wij hebben ons in deze vergist van artikel. Wij hadden het aan de voorzitter van de Kamer gevraagd, die ons antwoordde dat de data niet juist waren. Uit de datum van de brief aan de heer De Croo blijkt dat wij de vraag reeds vroeger hadden gesteld. Mijnheer Bonte, het was niet onze bedoeling met de subcommissie in het parlement een of andere kermis op te voeren.

Ik denk dat de subcommissie Schouwspelartiesten en de subcommissie Mobiliteit hebben aangetoond, ook in de vorige legislatuur, dat een subcommissie niet noodzakelijk een kermis hoeft te zijn.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Het ene voorbeeld is al beter dan het andere.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Ik geef de beide voorbeelden, omdat zij zich allebei stellen en ik vandaag geen waardeoordeel wil uitspreken over de werkzaamheden. Ik zeg, het is gebeurd en het was geen kermis. De ene was gemakkelijker en waardevoller en heeft meer resultaten opgebracht dan de andere, maar het was hoe dan ook geen kermis. De inflatie aan wetsvoorstellen werd er voor een stuk door afgeremd.

Wanneer wij pleiten voor de oprichting van deze subcommissie, was het niet de bedoeling om de inventaris over te maken, misschien wel om ze te actualiseren, maar was het onze bedoeling om, zoals voor de twee andere - weliswaar met een waardeverschil -, mee te helpen zoeken naar wetgevende mogelijkheden om de kloof tussen het statuut voor arbeiders en bedienden, in al haar complexiteit, te helpen overbruggen.

Het was niet de bedoeling het parlement buitenspel te zetten, maar om te voorkomen dat, als wij gezamenlijk door die oefening worden gevat - want die problematiek is uiteraard geen zaak van meerderheid en oppositie - er een veelheid van wetsvoorstellen zou komen. Hoe belangrijk en hoe goed bedoeld deze wetsvoorstellen ook mogen zijn, zij zouden slechts een deelaspect van de

## Greta D'Hondt

geschillen oplossen, terwijl wij met ons voorstel een poging doen om binnen het parlement tot een gezamenlijke consensus en voorstellen te komen, zij het dat de uitvoering uiteraard in fasen zal moeten gebeuren.

Mijnheer de voorzitter, dat was de bedoeling van onze vraag tot de oprichting van een subcommissie. Wij moeten een keuze maken. In alle duidelijkheid, het was niet de bedoeling om zaken te begraven of om er een Vlaamse of Belgische kermis van te maken. Ten gronde verschillen wij niet van mening, of wij nu in de oppositie zitten of in de meerderheid, noch over de te beogen doelstellingen, noch over de noodzaak van de realisatie ervan. Vandaar onze bezorgdheid om deze complexe zaak ook in het parlement met alle partijen over meerderheid en oppositie heen ten gronde aan te pakken, wat ons, dat beseffen wij ten volle, veel tijd en adem zal kosten.

Wordt onze vraag afgewezen, mijnheer de voorzitter, dan is het maar zo; wij hebben tenminste een eerlijke en constructieve poging gedaan. Indien de meerderheidspartijen ons voorstel tot oprichten van een subcommissie wegstemmen omdat zij alles toevertrouwen aan de regering of omdat zij zelf willen verdergaan met het indienen van wetsvoorstellen die slechts deelaspecten van de problematiek behelzen, dan kan ik hen verzekeren dat wij over voldoende dossierkennis en terreinkennis beschikken om een veelheid aan wetsvoorstellen in te dienen die allen deelaspecten van het hier gestelde probleem behelzen. Of dit gedegen parlementair werk is of nieuwe politieke cultuur laat ik dan aan de verantwoordelijkheid van de meerderheid. Wij wilden alleen een goedbedoeld voorstel formuleren dat noch de regering-sarbeits, noch het overleg met de sociale partners, noch de reeds ingediende wetsvoorstellen wou blokkeren, laten wij hierover duidelijk zijn. Wij wilden voorkomen dat iedereen zich op een deelterrein van deze ruime problematiek zou storten en dat wij door de bomen het bos niet meer zouden zien. Dat was de intentie van onze vraag.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Ik wil reageren op het voorstel van de CVP en van collega D'Hondt tot oprichting van deze subcommissie. Ik begrijp niet dat het dossier zo verkeerd wordt ingeschat. Mevrouw D'Hondt, u zegt : "Ten gronde zijn wij het allemaal eens". Ik vrees dat dit niet het geval is, ook niet over de methode die moet worden gevolgd.

Ik herinner mij de bespreking van het wetsvoorstel over de verdubbeling van de opzeggingstermijnen bij arbeiders, dat een invulling wou geven aan een signaal dat werd verzonden vanuit het sociaal overleg en dat heeft geleid tot CAO nr. 75. Men heeft toen gezegd de opzeggingstermijnen voor arbeiders te willen verdubbelen, maar wel stapsgewijze. Wij hebben dat wetsvoorstel

besproken en collega Pieters heeft onmiddellijk een totaal andere strategie verdedigd. Zij was onder andere van mening dat het voorstel te veel kost en dat dit een onderwerp is voor de sociale partners.

- *Voorzitter : de heer Joos Wauters*

Het is belangrijk in een dergelijk complex dossier dat men de sociale gesprekspartners aanzet om zich maximaal te engageren om tot oplossingen te komen. Het is een illusie om ervan uit te gaan dat wij op basis van een subcommissie in dit parlement tot een globaal resultaat kunnen komen. Dat heeft ook te maken met een andere politieke visie op de problemen die daarmee gepaard gaan.

De reden dat wij een motie indienen is dat wij een stap verder willen zetten dan datgene wat in het regeerakkoord staat. In het regeerakkoord staat eigenlijk een intentie, vanuit de analyse dat de bestaande discriminaties een erfenis zijn uit het verleden. Met onze motie willen wij de regering ertoe aanzetten zich te engageren ten aanzien van de sociale gesprekspartners om een precieze methode en timing vast te leggen. Dan behoort het tot onze taak om dit proces van zeer nabij te volgen, net als het onze taak als parlementslid is om eventueel daaromtrent wetsvoorstellen in te dienen. Er liggen trouwens wetsvoorstellen ter tafel. Wij krijgen de bevestiging dat wij in oktober inzake twee precieze voorstellen die niet onbelangrijk zijn in dit dossier het debat zullen aangaan. Dat is het correcte samenspel tussen parlement enerzijds en regering en sociale gesprekspartners anderzijds. Het is op basis van uw eigen initiatief- en controlerecht dat er in dit dossier zal kunnen worden gewerkt, veeleer dan in het kader van een subcommissie.

**M. Jean-Marc Delizée** (PS) : Monsieur le président, en tant que coauteur des deux propositions de loi, mon parti et moi souhaitons voir avancer ce dossier. Des étapes ont déjà été franchies, ce qui fut rappelé par Mme la ministre. Le précédent accord interprofessionnel a déjà apporté une amélioration concernant les délais de préavis, même si on peut considérer que c'est insuffisant et que la proposition de loi veut aller plus loin.

Une autre étape me paraît importante, il s'agit de l'accord conclu par Mme la ministre et les partenaires sociaux concernant les négociations avec les travailleurs du secteur des soins de santé. Là aussi, la suppression du jour de carence est un exemple à suivre pour d'autres secteurs. Je voulais souligner ce pas franchi dans la bonne direction.

Le débat actuel concerne la méthode et nous l'avons déjà entamé dans cette commission. Il est exact que ce dossier est complexe. Mme D'hondt a souligné à juste titre que les partenaires sociaux, connaissant le terrain,

**Jean-Marc Delizée**

sont certainement les mieux placés pour essayer de faire évoluer les choses dans le sens que nous souhaitons. Au-delà de cela, l'initiative parlementaire peut toujours amener à légiférer en la matière.

La proposition d'évaluation des négociations actuelles et à venir entre le gouvernement et les partenaires sociaux me semble une bonne proposition. J'approuve de même la motion de résolution demandant au gouvernement d'examiner avec les partenaires sociaux la meilleure méthode pour avancer dans ce dossier, en sachant qu'il faudra du temps pour aboutir au résultat d'un statut harmonisé entre les ouvriers et les employés, et demandant de définir aussi un calendrier en fonction d'objectifs précis. Je voudrais donc soutenir cette proposition et m'associer aux propos de mon collègue Bonte en la matière.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik vrees dat terzake een misverstand is opgetreden en sta mij toe de zaken duidelijk te maken ten aanzien van de heer Bonte.

Voor ons ging het niet in de eerste plaats om een soort inventarisatie - anders zou ik trouwens niet verwijzen naar de twee andere subcommissies -, noch om het respect van het overleg tussen de sociale partners, waaraan wij beiden erg veel belang hechten. Waarom zou ik plots een andere houding aannemen ?

Terecht zei u, mijnheer Bonte, dat zelfs het beste sociaal overleg geen parlementair initiatief kan of mag in de weg staan. Vandaar dat wij zowel het sociaal overleg als het parlementair initiatief hun gang moeten laten gaan.

Ofwel werkt men vol goede bedoelingen een aantal individuele en partiële wetsvoorstellen uit, ofwel hanteert men bestaande, vaak uit elkaar lopende wetsvoorstellen. Wellicht is het op dat vlak dat wij van mening verschillen.

Hier maak ik wel een vergelijking met de subcommissie voor de schouwspelartiesten, waar een aantal erg uiteenlopende wetsvoorstellen werden uitgewerkt. Ondanks alle goede bedoelingen, slaagden de sociale partners er in de loop der jaren niet in een consensus te bereiken omtrent een voorstel.

De wetsvoorstellen die zullen worden ingediend omtrent arbeiders en bedienden dreigen ons in dezelfde situatie te brengen. Ook de heer Delizée verwees daarnaar. Daarom was het onze bedoeling om samen met de parlementaire commissie te trachten wetsvoorstellen uit te werken, zoals dat destijds gebeurde op het vlak van de schouwspelartiesten. Het verliep misschien wat moeizaam, maar de resultaten waren goed.

Thans valt af te wachten op welke wijze de voorzitter ons officieel verzoek zal behandelen.

Ik zie een verschil in opvatting in de manier waarop u dit in het parlement aanpakt. Is dit met individuele wetsvoorstellen ? Op een ogenblik zullen we misschien ook tot de vaststelling komen dat we het beter globaal behandelen. Of is het een poging om van bij het begin op basis van een inventarisatie na te gaan wat er door de wetgever kan worden gedaan, liefst zoveel mogelijk in overeenstemming met de sociale partners en het sociaal overleg met de regering. Dat was eigenlijk de essentie van mijn vraag, die misschien verkeerd werd begrepen.

De **voorzitter** : Mijnheer Bonte, ik geef u wat meer tijd omdat het een belangrijke interpellatie is.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat we nu misschien beter de vraag aangaande de oprichting van een commissie of een subcommissie behandelen. Ik zie niet in waarom we die discussie op een later moment opnieuw zouden moeten voeren. Ik wil twee elementen aanhalen om mevrouw D'Hondt ervan te overtuigen waarom we best niet overgaan tot het oprichten van een subcommissie.

Het eerste element heeft opnieuw te maken met de complexiteit van het dossier en de waakzaamheid die we aan de dag moeten leggen voor het fundamenteel engagement van de sociale partners. De voorbije jaren hebben we voldoende ondervonden dat op een aantal terreinen de gevoeligheden zeer groot zijn en sociaal overleg eigenlijk kunnen bemoeilijken, blokkeren of zelfs voor een stuk onmogelijk maken. Dat hebben we al meegemaakt. Ik denk dat er in dit land geen enkel dossier is dat zo gevoelig is voor het sociaal overleg als het verschil arbeiders-bedienden. Het is duidelijk de intentie van de indieners van de motie van aanbeveling om snel te gaan. Omwille van die snelheid, omwille van de complexiteit en misschien ook onder druk van de kalender van de regering, is de meest functionele werkwijze om werk te maken van een globale oplossing. Zij moet worden besproken in het sociaal overleg, in samenspraak met de regering. We zullen inderdaad de arbeidswetgeving en de sociale-zekerheidswetgeving voor een stuk moeten herberekenen. We zullen in dit dossier hoe dan ook betrokken partij zijn en er onze mening over moeten geven. Dit wat het algemene betreft.

Meer precies, vind ik de vergelijking met de commissie Schouwspelartiesten zeer ongelukkig. Deze lag niet zo gevoelig wat het sociaal overleg aangaat in vergelijking met het dossier waarover we het vandaag hebben. We hebben inderdaad zeer lang gediscussieerd en hoorzittingen georganiseerd. Er was een embryo van consensus tot er op een zeker ogenblik een bepaalde groep - zonder namen te noemen - terugkeerde naar zijn initieel voorstel. Ik denk dat de voorzitter van de toenmalige commissie nu soms nog wakker ligt van het magere resultaat dat zijn werk op het gebied van het statuut van

## Hans Bonte

schouwspelartiesten heeft opgeleverd. In deze materie is het gevaar voor een debacle nog tienmaal zo groot. Daarom blijf ik bij mijn houding dat het tijdverlies zou zijn om dit parlement via een subcommissie tot een oplossing te komen.

**De voorzitter :** Mevrouw D'Hondt, intussen heb ik ook uw brief aan de commissie voor de oprichting van een subcommissie ontvangen. Gezien de discussie gevoerd is, denk ik dat ik dit ook ter stemming kan voorleggen, met uw welnemen, mevrouw D'Hondt.

Ik stel de volgende procedure voor. Ik zal de moties voorleggen en zal dan ook het voorstel voor een subcommissie van mevrouw D'Hondt ter stemming voorleggen.

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Hans Bonte, Jean-Marc Delizée, Filip Anthuenis, Paul Timmermans en Joos Wauters en mevrouw Pierrette Cahay-André en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heren Hans Bonte, Guy D'haeseleer en Filip Anthuenis

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, en overwegende dat :

- het Belgisch arbeidsrecht en sociaalezekerheidsrecht een strak onderscheid maakt tussen arbeiders en bedienden en dat dit onderscheid voorbijgestreefd is;
- in de praktijk van de hedendaagse economie dit onderscheid bijzonder arbitrair wordt toegepast en tot grote ongelijkheden aanleiding geeft;
- het strakke onderscheid tussen beide statuten leidt tot een aanzienlijke verzwaring van de administratieve verplichtingen voor de ondernemingen;
- het strakke onderscheid tussen beide statuten een parallelle structuur noodzaakt voor het sociaal overleg in de bedrijven en sectoren;
- dit strakke onderscheid uitzonderlijk is binnen de een-gemaakte Europese Unie en derhalve een drempel opwerpt voor buitenlandse investeerders;
- België reeds in 1993 werd veroordeeld door het Arbitragehof voor het handhaven van dit strakke onderscheid tussen arbeiders en bedienden;

en rekening houdend met :

- de beleidsintenties van de huidige regering om het arbeiders- en bediendestatuut te laten convergeren ten einde bestaande discriminaties weg te werken;

- de rol van de sociale gesprekspartners bij het vastleggen van arbeidsrechtelijke- en sociaalrechtelijke regels;

verzoekt de regering om onverwijld overleg op te starten met de sociale gesprekspartners teneinde :

- na te gaan hoe het strakke onderscheid tussen het arbeidersstatuut en het bediendestatuut kan worden weggewerkt;
- dringend een methodiek en een kalender vast te leggen op welke wijze en tegen welke datum dit onderscheid zal worden weggewerkt."

Une première motion de recommandation a été déposée par MM. Hans Bonte, Jean-Marc Delizée, Filip Anthuenis, Paul Timmermans et Joos Wauters et Mme Pierrette Cahay-André et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Hans Bonte, Guy D'haeseleer et Filip Anthuenis

et la réponse de la vice-première ministre et ministre de l'Emploi, et considérant que :

- le droit du travail ainsi que le droit en matière de sécurité sociale belges établissent une distinction rigoureuse entre ouvriers et employés et que celle-ci est dépassée;
- dans la pratique de l'économie contemporaine, cette distinction est appliquée de manière particulièrement arbitraire et génère à des inégalités criantes;
- la distinction rigoureuse entre les deux statuts alourdit considérablement les formalités administratives pour les entreprises;
- la distinction rigoureuse entre les deux statuts requiert une structure parallèle pour la concertation sociale au sein des entreprises et au niveau des secteurs;
- cette distinction rigoureuse est exceptionnelle au sein de l'Union européenne et constitue dès lors un frein pour les investisseurs étrangers;
- la Belgique a déjà été condamnée en 1993 par la Cour d'arbitrage pour avoir maintenu cette distinction rigoureuse entre ouvriers et employés;

et tenant compte :

- des intentions politiques de l'actuel gouvernement tendant à aboutir à une convergence des statuts des ouvriers et des employés afin de mettre un terme aux discriminations existantes;
- du rôle que jouent les interlocuteurs sociaux dans la fixation des règles du droit du travail et du droit en matière de sécurité sociale;

invite le gouvernement à entamer sans tarder une concertation avec les interlocuteurs sociaux afin :

**voorzitter**

- d'examiner les possibilités de mettre fin à la distinction rigoureuse entre le statut d'ouvrier et celui d'employé;
- de définir d'urgence une méthode et d'arrêter un calendrier pour déterminer la manière dont il sera procédé à cette suppression et à quelle date cette suppression interviendra."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Koen Bultinck en Guy D'haeseleer en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heren Hans Bonte, Guy D'haeseleer en Filip Anthuenis

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, vraagt de regering :

1. dringend werk te maken van het eenheidsstatuut voor arbeiders en bedienden;
2. als voorbereiding dringend een analyse en inventaris te maken van alle verschillen tussen het arbeiders- en bediendestatuut;
3. een raming te maken van de financiële consequenties van een eenheidsstatuut."

Une seconde motion de recommandation a été déposée par MM. Koen Bultinck et Guy D'haeseleer et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Hans Bonte, Guy D'haeseleer et Filip Anthuenis

et la réponse de la vice-première ministre et ministre de l'Emploi, invite le gouvernement à :

1. s'atteler d'urgence à l'élaboration du statut unique pour ouvriers et employés;
2. procéder, à titre de préparation, à une analyse et un inventaire de toutes les différences entre le statut des ouvriers et celui des employés;
3. procéder à une estimation des conséquences d'un statut unique sur le plan financier."

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Mevrouw de minister, de capaciteiten in deze wereld zijn onrechtvaardig verdeeld. Ik voel me dan altijd een beetje benadeeld.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik ben blij dat u dit al lachend zegt. U en mevrouw de minister moeten er ons op wijzen als wij over de schreef gaan, maar ik denk dat wij in onze vraagstelling een zo correct mogelijke taal hebben gebruikt. Tijdens de ple-

naire vergaderingen vraagt de kamervoorzitter dat zowel de aanwezige regeringsleden als de kamerleden naar elkaar zouden luisteren. Het lijkt mij een evidentie dat men uiteraard afstand neemt van de meercapaciteiten die de ene heeft ten opzichte van de andere, maar ik hoor niet graag dat men deze toon tegenover parlementsleden gebruikt.

De **voorzitter** : Mevrouw D'Hondt, mevrouw de minister heeft zeker niet de bedoeling gehad om iemand te kwetsen.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Dat weet ik niet.

De **voorzitter** : Zo voel ik dat aan. Om de gemoederen op een aangename manier te laten evalueren, maakte ik dat klein grapje. Laten we dit allemaal niet te ernstig opvatten. Ik geloof in de goede intenties van de minister.

Collega's, vervolgens leg ik de commissie de vraag van mevrouw D'Hondt voor. De commissie is wel in aantal maar de meerderheid niet. Als de commissie akkoord gaat, kunnen we tot de stemming overgaan. Is er unanimité over de gevolgde procedure ? Ik sta erop dat de regels worden gerespecteerd en dat ook de meerderheid in aantal is. Gaat de commissie akkoord om te stemmen ? (*Stemming*)

*Het voorstel wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.*

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de voorzitter van de Kamer heeft een foute datum vermeld. Wij hebben die overgenomen. De CVP heeft de voorzitter van de Kamer bij brief van 14 maart 2000 verzocht de commissie op te richten. Ik dring erop aan dat u deze correctie aanbrengt.

De **voorzitter** : We zullen dat doen.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Question orale de Mme Muriel Gerken à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les innovations proposées dans la réglementation du chômage en faveur des artistes" (n° 1315)**

**Mondelinge vraag van mevrouw Muriel Gerken aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de voorgestelde innovaties in de werkloosheidsreglementering ten gunste van artiesten" (nr. 1315)**

Mme **Muriel Gerken** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, madame la ministre, vous avez proposé des mesures qui permettent d'assouplir les règles concernant le droit au chômage pour les artistes.

**voorzitter**

Ces mesures devraient entrer en vigueur le premier avril prochain, à moins que la date n'ait pas encore été déterminée.

On sait que pour fin avril, la plate-forme des artistes et les chercheurs qui ont été chargés de cette enquête doivent remettre au gouvernement leurs conclusions, des hypothèses et des pistes de travail. Je voulais savoir si vous aviez décidé de tenir compte des conclusions de ces travaux pour éventuellement encore modifier ou améliorer vos propositions, ou du moins les vérifier.

Avez-vous eu l'occasion d'entendre les associations représentatives des artistes qui se sont interrogées sur les propositions que vous faisiez ?

Les principales remarques sont :

- Quand on parle de jours de travail qui sont nécessaires pour être admis au travail ou pour ne pas avoir de diminution d'indemnités ou pour pouvoir refuser un emploi que l'on ne considérerait pas comme convenable, la notion de contrat de travail ou de cachet leur fait craindre que ces mesures plus souples que vous proposez ne seraient applicables qu'aux artistes de spectacles.

L'écrivain, le plasticien qui, lui, ne peut pas venir prouver qu'il a travaillé un certain nombre de jours ne bénéficierait pas de vos propositions.

Ceci donc à la fois pour les règles d'admissibilité, la notion d'emploi convenable et l'évolution des périodes d'indemnisation.

- Concernant l'évolution des périodes d'indemnisation, vous proposez de ne pas subir de diminution des allocations après 12 mois de chômage si l'artiste réunit au moins 78 jours de travail au cours des 12 mois qui précèdent. N'y a-t-il pas là une discrimination négative vis-à-vis des artistes par rapport aux autres professions qui se caractérisent par des contrats de travail de courte durée ?

Mon intention n'est pas de critiquer vos propositions car je trouve que c'est un premier pas qui est intéressant et important. Je pense que nous sommes face à des personnes qui ont un problème de reconnaissance depuis très longtemps, qui donc sont très sensibles à toute forme de discrimination et que, d'autre part, nous sommes face à des personnes qui présentent une spécificité plurielle, ce qui fait qu'on risque de se retrouver devant des interprétations différentes selon la personne qui devra traiter les dossiers.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, je pense que Mme Gerkens a bien retracé le cadre du débat. C'est un débat difficile.

Ma volonté était d'avancer dans la réglementation du chômage en faveur des artistes afin qu'elle ne soit pas une source de précarité et d'exclusion. On sait qu'il serait beaucoup plus simple d'attendre qu'on trouve un véritable statut social pour l'ensemble des artistes. Des conclusions doivent être déposées en avril et on verra si l'ensemble des experts aura pu se mettre d'accord sur une proposition. De toute façon, il faudra encore du temps pour analyser et mettre en oeuvre ces propositions dans le cadre législatif.

Donc ma volonté était de traiter le court terme : en attendant ce nouveau statut social, ne fermons pas les yeux sur les problèmes que rencontrent les artistes face au chômage.

La volonté était aussi de toucher tous les artistes quels qu'ils soient, de ne pas les limiter à une catégorie. Avec les techniciens de l'Onem, plusieurs membres de mon cabinet en relation avec la plate-forme des artistes, avec les organisations syndicales, nous avons essayé de régler les problèmes. Il y a encore quelques difficultés mais je pense que dans les prochains jours on pourra conclure.

Ce que je voudrais d'ores et déjà dire, c'est que les conclusions seront encore critiquables car on ne peut pas apporter en la matière une réponse qui colle à chaque situation.

On ne peut pas travailler sur une réglementation "à la carte", en fonction du profil de chaque artiste. Mais nous essayons de répondre très largement à l'ensemble des artistes. Et en n'acceptant pas de faire des subdivisions entre eux, nous montrons ce que sera le futur statut social des artistes.

Je dois encore voir les résultats des différentes discussions techniques et ce qu'en pensent les artistes.

Mais de deux choses l'une : soit on arrive à une grande convergence, sachant que nous travaillons à court terme; soit il n'y a pas de convergence et je préfère alors attendre qu'un statut social soit décidé, prenant le risque de ne pas voir de décision avant longtemps. Et je pense que ce ne serait pas une bonne chose.

Mme **Muriel Gerkens** (AGALEV-ECOLO) : Madame la ministre, si j'ai bien compris, vous en êtes toujours au stade des discussions, des concertations et de l'élaboration avec les acteurs. C'est ce qui est le plus important et j'espère que vous arriverez à un socle commun.

Mais ce dossier me paraît tellement compliqué et sensible que je pense qu'il faut à tout prix empêcher d'instaurer des mécanismes d'exclusion.

Je vous souhaite donc bon courage et bonne route. Sachez que je suis de tout coeur avec vous, madame la ministre.

**Muriel Gerkens**

*L'incident est clos.*

*Het incident is gesloten.*

**Samengevoegde mondelinge vragen van de dames Trees Pieters en Kathleen van der Hooft aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de veiligheidscoördinatoren" (nrs. 1320 en 1353)**

**Questions orales jointes de Mmes Trees Pieters et Kathleen van der Hooft à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les coordinateurs de sécurité" (n<sup>os</sup> 1320 et 1353)**

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, wij weten dat wetgevend werk soms een processie van Echternach is, maar deze keer is het werkelijk een stand still.

Het koninklijk besluit van 3 mei betreffende de veiligheidscoördinatoren heeft reeds heel wat stof doen opwaaien. Ik ben persoonlijk drie- tot viermaal tussenbeide gekomen in de commissie en in de plenaire vergadering om de mankementen van dit koninklijk besluit aan te klagen. In laatste instantie heb ik u gevraagd een breed overleg op te zetten met de diverse actoren. U hebt daarop onmiddellijk gereageerd door te zeggen dat u ze allemaal hebt gezien en u daaruit uw conclusies hebt getrokken.

Mevrouw de minister, als uw conclusie is het koninklijk besluit van 3 mei opnieuw in te voeren, vraag ik mij af wat dit breed overleg met de sector uiteindelijk heeft opgeleverd. Zogezegd wordt dat koninklijk besluit opnieuw ingevoerd om een juridisch vacuüm op te vullen, onder meer voor lopende coördinatieovereenkomsten. Dat deze communicatie voor de nodige verwarring zorgt in de sector hoef ik niet te zeggen. Snel en efficiënt is de boodschap van deze regering maar we moeten vaststellen dat deze manier van handelen allesbehalve in die richting wijst en veeleer het tegendeel bewerkstelligt.

Mevrouw de minister, ik heb een aantal vragen. Klopt het dat het oude koninklijk besluit opnieuw wordt opgevestigd? Wordt het tijdelijk van kracht? Indien ja, wanneer kan een aangepast koninklijk besluit worden verwacht? Wat moet gebeuren met de nog niet voldoende opgeleide coördinatoren? Wat met de kleine werken en de eenvoudige bouwplaatsen? Wat met de vereenvoudiging van de procedures en de formaliteiten? Ik heb al deze vragen reeds eerder aan u gesteld. We zijn acht maanden verder en dit probleem zit nog steeds muurvast.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil u niet tot vervelens toe telkens over hetzelfde ondervragen, maar de omstandigheden nopen mij hiertoe. Zoals reeds door collega

Pieters is gezegd, werden de vorige koninklijke besluiten van 3 mei en van 4 augustus 1999 nietig verklaard door de Raad van State. Voordien was reeds gebleken dat deze koninklijke besluiten voor ernstige toepassingsproblemen gingen zorgen. Vooral het feit dat het koninklijk besluit bepaalde dat de veiligheidscoördinatie enkel mocht worden uitgevoerd door degenen die een opleiding tot preventieadviseur hadden gevolgd, leidde tot problemen om geschikte kandidaten te vinden. Bovendien werd onvoldoende rekening gehouden met de specificiteit van kleine bouwerven. Ik heb u bij een vorige vraag daarop reeds gewezen. Naar verluidt zou het koninklijk besluit van 3 mei toch ongewijzigd aan de Raad van State opnieuw zijn voorgelegd. Indien de Raad van State het groene licht zou geven, wordt dit oude koninklijk besluit met retroactieve werking van kracht teneinde het ontstane juridische vacuüm op te vullen. Er wordt gezegd dat de minister ondertussen zou werken aan een nieuw aangepast besluit.

Het komt bevreemdend over dat een koninklijk besluit dat door de Raad van State werd vernietigd ongewijzigd wordt overgenomen en opnieuw wordt voorgelegd voor advies aan dezelfde Raad van State. Ofschoon de nietigverklaring aan vormvereisten was te wijten, zijn er heel wat aanwijzingen op het veld dat een aantal aanpassingen zeker wenselijk was.

In dit verband vernam ik graag van de minister binnen welke termijn zij een nieuw uitvoeringsbesluit plant waarbij wordt tegemoetgekomen aan de problemen inzake opleidingsvereisten en de specificiteit van de kleine bouwerven.

Ik wens ook te weten of het oorspronkelijk koninklijk besluit van 3 mei 1999 ongewijzigd en retroactief van kracht zal worden. Op welke wijze zal de minister ondertussen een antwoord bieden aan het tekort aan veiligheidscoördinatoren, respectievelijk de specifieke vereisten voor kleine bouwerven.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je voudrais dire avec le plus grand respect et la plus grande gentillesse possible à Mme Pieters que ce n'est pas moi qui ai pris l'arrêté du 3 mai 1999. On dit maintenant qu'il a manqué de concertation, qu'il aurait fallu prendre en compte d'autres éléments, etc. Je ne dirai pas le contraire. Je constate qu'un arrêté a été pris le 3 mai, donc avant mon entrée en fonction.

On m'a immédiatement avertie qu'il y avait des problèmes et j'ai immédiatement initié les concertations qui auraient dû avoir lieu.

L'arrêté a été depuis lors annulé par le Conseil d'Etat pour le motif que Mme Smet n'avait pas soumis son avis en invoquant l'urgence, à tort selon le Conseil d'Etat.

### Laurette Onkelinx

Depuis lors, qu'ai-je fait ? Il fallait tout d'abord, pour la sécurité juridique, pouvoir couvrir la période à partir du 3 mai 1999. C'est pour cette raison que j'ai à nouveau présenté au Conseil d'Etat, sans demander l'urgence, le même arrêté que celui de Mme Smet. Après signature par le ministre des Classes moyennes, cet arrêté va pouvoir être publié.

Concomitamment et conformément à ce que j'avais dit, j'ai préparé un nouvel arrêté qui tient compte de l'ensemble des contacts que j'ai eus. Cet arrêté tient bien entendu compte des limites permises par la directive européenne, dont il ne faut pas oublier l'existence.

Cet arrêté est actuellement en discussion au conseil supérieur pour la prévention et la protection du travail. Dès que j'aurai reçu l'avis de cet organisme, l'arrêté sera envoyé au Conseil d'Etat. Il remplacera l'arrêté conforme à celui du 3 mai.

En ce qui concerne le nombre insuffisant de coordinateurs de la sécurité, il faut savoir que des associations professionnelles sont en voie de constitution. Elles regroupent déjà plusieurs centaines de membres. Depuis qu'on en parle, le nombre de coordinateurs a largement augmenté. Par ailleurs, la formation des personnes désirant exercer une mission de coordination a été revue et écourtée, notamment en vue de ne pas créer ou aggraver une éventuelle pénurie.

Conformément à ce que j'ai toujours promis, j'ai essayé de coller aux demandes des associations sur le terrain et de prendre en compte la problématique particulière des petits chantiers.

Cet arrêté est prêt et il répond aux observations que j'ai recueillies, il est actuellement à l'examen au conseil supérieur et j'espère que celui-ci me remettra son avis prochainement.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mevrouw de minister, op 4 augustus herneemt u een koninklijk besluit van 3 mei. Recentelijk herneemt u het in zijn oorspronkelijke vorm, wetend dat het van mevrouw Smet komt en dat het niet goed is. Ik noem dat niet erg slim. Het is niet goed omdat het zeer veel mankementen bevat. De minister heeft dat daarnet gezegd. Bovendien heeft ze dat ook al in de plenaire vergadering verklaard.

We zijn nu acht maanden verder. Als het nieuwe besluit nog langs een aantal adviesorganen moet passeren, zal dat nog wel een maand duren. Als u zegt dat u rekening houdt met het werkveld, kunnen we niets anders doen dan nogmaals wachten op het definitief koninklijk besluit. We zullen dan zien of het beantwoordt aan de verwachtingen op het terrein.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mevrouw de minister, ik ben blij dat er nieuwe uitvoeringsbesluiten op komst zijn. Kunt u meer toelichting geven bij het uitvoeringsbesluit dat nu in bespreking is ? Kunt u er een timing op plakken ? Zijn er overgangsbepalingen vastgelegd voor de kleine bouwplaatsen, die nu aan zware vereisten moeten tegemoetkomen.

De **voorzitter** : Kan dat aan de commissieleden worden bezorgd, mevrouw de minister ?

Minister **Laurette Onkelinx** : Natuurlijk.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Zijn er overgangsbepalingen vastgelegd ?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Donc à propos de l'arrêté, non pas celui qui va être publié, mais celui que j'ai soumis au conseil ? Sans aucun problème.

*L'incident est clos.*

*Het incident is gesloten.*

### Mondelinge vraag van mevrouw Kathleen van der Hooft aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de controle op de naleving van de onderhoudsplicht door werklozen" (nr. 1337)

#### Question orale de Mme Kathleen van der Hooft à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le contrôle du respect par les chômeurs de l'obligation alimentaire" (n° 1337)

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in het kader van de besprekingen naar aanleiding van de oprichting van een alimentatiefonds of het verlenen van voorschotten via het OCMW, hebben wij wat meer studiewerk verricht, meer bepaald in verband met de responsabilisering van de onderhoudsplichtige. In een recente studie van de universiteit van Antwerpen, waarbij heel wat gezinnen werden geconsulteerd, kwamen we tot de vaststelling dat er in België gemiddeld 25 000 echtscheidingen per jaar worden uitgesproken. Bijna 18% van de gescheiden personen met kinderen ten laste, krijgt het onderhoudsgeld niet. Het percentage loopt op tot 34% als men er ook de achterstallige betalingen bijtelt; 16% betaalt dus niet regelmatig.

Voor diegenen die recht hebben op onderhoudsgeld is dat een zeer penibele situatie, maar ook voor de onderhoudsplichtige is de situatie niet altijd riant. Toch zijn er enkele regelingen voorzien die rekening houden met de sociale realiteit van de betrokkenen. Alleenstaande werklozen die onderhoudsgeld moeten betalen hebben bijvoorbeeld recht op een verhoogde werkloosheidsuitkering, namelijk deze van gezinshoofd. De betrokkenen

**Laurette Onkelinx**

werklozen, die deze verhoogde werkloosheidssteun krijgen, moeten echter geen bewijs leveren van de betaling van het vereiste onderhoudsgeld. Indien de onderhoudsplichtige de alimentatievergoeding niet of zeer onregelmatig betaalt, kan er na een uitspraak van de rechtbank beslag worden gelegd op een deel van diens uitkering.

Vooraleer deze regeling in de praktijk van kracht wordt, is er al een hele periode verlopen waarin de rechthebbende geen onderhoudsgeld heeft gekregen. Hierdoor komt deze in een moeilijke financiële situatie terecht. Ook voor de onderhoudsplichtige is deze situatie niet wenselijk. Als er beslag wordt gelegd op een deel van zijn werkloosheidsuitkering, dient hij zich vaak tot het OCMW te wenden.

Uit gegevens van de Vereniging voor Belgische steden en gemeenten blijkt dat ongeveer 60% van de door het OCMW toegekende dienstverlening ingevolge een inbeslagname wegens niet-betaling van onderhoudsgeld betrekking heeft op werklozen die geen inkomsten meer hebben. Dit betekent dat de werklozen die een verhoogde werklozensteun hebben gekregen als onderhoudsplichtige dit geld niet hebben aangewend waarvoor ze het hebben ontvangen.

Mevrouw de minister, het lijkt me wenselijk een oplossing te zoeken die enerzijds de onderhoudsplichtige voor zijn verantwoordelijkheden stelt en, anderzijds de rechthebbende meer zekerheid biedt. Een mogelijke oplossing is dat de onderhoudsplichtige werkloze maandelijks een bewijs van betaling voorlegt aan de uitbetalingsinstelling. Om een verhoogde steun te ontvangen moet hij het vonnis voorleggen. Een maandelijks controle is mogelijk door een bewijs van betaling te vragen. Op die manier kunnen heel wat rechthebbenden worden veilig gesteld en worden de onderhoudsplichtigen op hun verantwoordelijkheden gewezen. Het zijn moeilijke situaties waarvoor we oog moeten hebben.

Mevrouw de minister, bent u bereid te overwegen werklozen die onderhoudsgeld moeten betalen een bewijs te laten leveren dat zij hun onderhoudsplicht nakomen? Welke concrete maatregel zult u nemen?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, chère collègue, cette question n'est pas simple. Pour le moment, l'ONEM ne peut mettre en oeuvre la solution que vous préconisez parce que cet organisme doit appliquer l'article 110, §1er, alinéa 1er, 3° de l'arrêté du 25 novembre 1991, prévoyant explicitement que le statut de travailleur ayant charge de famille est octroyé à celui qui habite seul et qui est redevable d'une pension alimentaire, sur la base soit d'une décision judiciaire, soit d'un acte notarié intervenu dans le cadre d'une procédure de divorce ou de séparation de corps par consentement mutuel.

Pour l'instant donc, la réglementation n'exige pas que la pension alimentaire soit effectivement payée, mais simplement que le travailleur soit redevable d'une pension alimentaire.

J'ai demandé à l'ONEM s'ils estimaient qu'il fallait modifier l'arrêté en indiquant que le chômeur doit, comme vous le demandez, apporter la preuve du paiement. Il m'a été répondu que cela présentait plusieurs inconvénients.

Premier argument de l'ONEM, cela compliquerait sérieusement le paiement mensuel des allocations de chômage, étant donné qu'une preuve du paiement de la pension alimentaire devrait alors être jointe chaque mois à la carte de contrôle.

Ensuite, poursuit l'ONEM, quelle serait la position à adopter en cas d'octroi rétroactif d'une pension alimentaire et de paiement d'arriérés? L'interdiction de payer les allocations de chômage aussi longtemps que les obligations n'ont pas été remplies ne ferait qu'augmenter la dette éventuelle.

Toujours d'après l'ONEM, il est d'ailleurs, dans la plupart des cas, impossible pour l'organisme de paiement et pour l'Office national de l'emploi de tenir une comptabilité de la pension alimentaire due, étant donné que le débiteur d'aliments peut également avoir d'autres revenus et que les périodes de chômage peuvent être précédées ou suivies de périodes de travail.

Deuxième argument de l'ONEM, l'ajout d'une preuve de paiement sans que le montant de celui-ci soit vérifié n'a pas beaucoup de sens, étant donné que dans ce cas, le débiteur peut se limiter à verser une somme symbolique et la preuve de paiement ne correspond pas au montant de la somme due.

Et enfin, toujours d'après l'ONEM, de toute façon, l'ayant-droit à la pension alimentaire peut, sur la base du titre exécutoire, l'acte authentique fixant l'octroi de la pension alimentaire, faire effectuer des retenues sur les allocations de chômage du débiteur d'aliments défaillant.

A ce moment-là, toutes les allocations peuvent être retenues et, comme vous l'avez dit, le chômeur se retrouve alors au CPAS.

Dès que j'ai eu connaissance de votre question, j'ai interrogé l'ONEM qui a répondu qu'une modification poserait pas mal de problèmes pour eux. Je continuerai le travail avec mon équipe pour chercher la possibilité de répondre à ces objections. Ce n'est pas simple.

En effet, comme le dit l'ONEM, mois après mois, il faudra vérifier non seulement la preuve de paiement ainsi que l'authenticité de cette preuve, mais vérifier également que le paiement correspond bien au montant de la pension tel que fixé. La gestion est très lourde mais nous essayons d'y répondre.

**Laurette Onkelinx**

Mais vous avez raison de souligner que le problème est réel.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord. Ik besef wel dat er een administratieve verzwaring gevraagd wordt om dat te controleren, maar ik denk dat het bijvoorbeeld bij deeltijdse arbeid ook een ernstige controle vraagt om de dagen waarop werd gewerkt na te gaan. Ik denk niet dat het uiteindelijk zoveel meer administratieve controle vraagt dan de controle van deeltijdse arbeid en als we dan ook nog rekening houden met de sociale impact die dergelijke controle zou hebben, ben ik daar toch wel voorstander van.

Als de minister dit verder wil onderzoeken ben ik zeer tevreden, maar kan zij daar een timing op zetten zodat het niet iets is wat vooruit geschoven wordt zonder dat er echt iets van komt ? Het gaat hier toch om een serieus aantal rechthebbenden die in de kou blijven staan.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Je suis évidemment obligée de travailler avec le comité de gestion de l'ONEM pour étudier quel est le système applicable. Je n'ai pas envie de prendre des mesures qui, sur le terrain, ne pourront pas être appliquées. Je réinterpellerai donc le comité de gestion de l'ONEM pour trouver un système qui, à la fois, sera applicable et réglera le problème que vous avez soulevé et qui est réel. Je précise que dans ce comité de gestion, sont tout de même présentes des organisations qui ont à coeur de solutionner des situations comme celle que vous avez évoquée.

De **voorzitter** : Ik dank de minister en de leden die het hun verantwoordelijkheid vinden om alle interessante vragen van collega's te blijven beluisteren. Ik stel nog

maals vast dat dit niet voor iedereen het geval is. Ik bewonder mevrouw Cahay die als derde haar vraag kon stellen en ook bereid is om naar iedereen te blijven luisteren en daar iets van op te steken.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wil van de aanwezigheid van mevrouw de minister gebruik maken om nog een vraag te stellen.

Mevrouw de minister, omwille van het feit dat u zonet beloofde om de uitvoeringsbesluiten rond de veiligheidscoördinatoren aan ons over te maken, herinner ik mij dat u ons ook beloofde om het rapport, dat gemaakt werd in het kader van de evaluatie van de dienstencheques, aan de Kamer te bezorgen. Bij mijn weten kregen wij dit nog niet.

De **voorzitter** : Het zal ter beschikking gesteld worden binnen afzienbare tijd. Ik heb hier een bericht van de minister. Wij hadden het ook opgevolgd vanuit het commissiesecretariaat.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Dat is nu toch al twee maanden geleden.

De **voorzitter** : U hebt gelijk mevrouw Pieters, maar het komt eraan. Wij hebben hier de bevestiging.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.10 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 18.10 heures.*